

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JANUAR - FEBRUAR 2003

Misli thoughts

LETO - YEAR 52

ŠTEVILKA - NUMBER 1 - 2

<http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli02.htm>

Misli
JANUAR - FEBRUAR
2003

GLASBA IZ BARAGOVE
KNJIŽNICE

VSEBINA

Je 2003 in smo še živi.....	3
Nova slovenska zavest.....	4
Izpod Triglava.....	6
Sveti Rafael Sydney.....	8
Sveta Družina Adelaide.....	13
Sveta Ciril in Metod Melbourne.....	15
Sveti Frančišek Asiški.....	20
Iz naših misijonov.....	22
Še izpod Triglava in od drugod.....	24
Križem avstralske Slovenije.....	27
Kotiček naših mladih.....	32
Proslava 25. obletnice pouka slovenskega jezika	33
Mlada slovenska družina	34
Pod Južnim križem.....	34
Vaši darovi.....	35
Znamke.....	36
Dom počitka Matere Romane.....	37
Oglasi	37

FANTJE S PRAPROTNA – slovenske ljudske
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK – Vse življenje
same želje
OTOČEK SREDI JEZERA – Zvezde na nebu žare
ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke
BIG BEN – Največji uspehi
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom
NACE JUNKAR – Slovenski mornar
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si
POSTOJNSKA JAMA I in II
TRŽAŠKI OKTET – v živo-dal vivo-live
RIBNIČANA ŠKRINJA – Slovenska vas
VOLK IN MALI MUC
JANEZ BITENC – Take božične
DRUŽINA GALIČ – K tebi želim
DESETI BRAT – Pelin roža
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja dežela
ALPSKI OKTET – Veselo po domače
JAPART – To smo mi
OTO PESTNER – S svojimi gosti
POPOTNIK I in II
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (**cena \$6**)

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Za letošnjo zimo v januarju pravijo doma v Sloveniji, da je spet prava - z veliko snega in temperaturami globoko pod ničlo. Tako lepo je pobeljeno v Planici pod Poncami, kjer so naše smučarske skakalnice.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Na Južni polobli naše čudovite Zemlje pa je poletje - tudi lepo. Razigrani in zadovoljni obrazi udeležencev letošnje Mount Elize v melbournskem zalivu Port Phillip razodevajo veselo poletno počitniško razpoloženje. Tako je bilo letos oba počitniška tedna. V soboto, 18. januarja 2003, so v Melbournu namerili 44 stopinj.

PROSINEC mrzel, da poka, sadje v jeseni in moka.

DOBER SOSED je zlatega denarja vreden.

ČE KONEC SVEČANA sever brije,
dobre nam letine up zasije.

HUDOBEN JEZIK je nevarnejši od noža.

ZMERNOST je mati zdravja.

KJER SEJEŠ ljubezen, zraste veselje.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Arhiv Misli: naslovna stran zgoraj, 6, 7, 16, 20, 21, 26, 27. P. Ciril: naslovna stran spodaj, 6, 7, 8, 13, 15, 32, 35, 37. P. Filip: 3,28. France Stele: 5. Arhiv Merrylands: 9, 12. Mirko Cuderman: 9. Marija Grosman: 12. Marica Podobnik: 12. Jože Vuzem: 13,14. Marija Anžič: 15. Arhiv Marije Oppelt: 17. Arhiv družine Scott: 18. S. Tadeja Mozetič: 22. Arhiv družine Konrad: 25. Mirijam Klemen: 29. Arhiv družine Vah: 30. Arhiv družine Stare: 34. Design Mladinski kotiček: Jenny Petelin. Hvala vsem.

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO – Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$15 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$15, II. del \$30.

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – slovenski in angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENCİ, KDO SMO – Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Tomažič, \$25.

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$32.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK – V Evropi 2000 – Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8. 100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4. knjiga, \$10.

POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

LUČ V ŽIVLJENJE – molitvenik z velikimi črkami, \$20.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$35.

TRIDESET DNI MED SLOVENCİ V MELBOURNU – Dr.Vladimir Vulikič, \$25.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kopal, \$30, trde platnice.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolčan, \$1.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI, \$20, na razpolago samo še 1 knjiga.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$30.

MODERNI ANGLEŠKO SLOVENSKI SLOVAR, \$80.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) _____ CENA \$22

NA USODNEM RAZPOTJU - Persič Marjan, \$20.

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

USTAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, \$10.

POBEGLI ROBOT – Vida Pečjak, \$3.

PRATIKA 2002, Celje, \$5.

PRATIKA 2003, Celovec, \$10.

CELOVŠKE MOHORJEVE KNJIGE -\$90.

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobotnice

SESTRE KLARISE - Marija Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka

ljublanske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

BRATJE PIRNAT

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2003 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.

Misli na internetu: <http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli02.htm>

ISSN 1443-8364

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Ave
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUZINA ADELAIDE

ČAS BOŽIČNIH PRAZNIKOV je za nami. Na praznovanje smo se pripravljali z devetdnevnic in čeravno je bilo sredi dopoldneva, se je redno udeleževalo svete maše, rožnega venca in litanij kar nekaj rojakov. Teden pred prazniki je bil v Adelaidi v znamenju vročine pravega poletja. Za sam Božič je bilo lepo in neprevroče. Letos smo prvič imeli večerno mašo, zlasti za tiste rojake, ki zaradi starosti ali bolezni in najmlajših ne morejo k polnočnici. Nekaj jih je prišlo, to se je poznalo pri polnočnici. So tudi znamenja, da se naša skupnost stara in da je veliko mladih vključenih že v avstralski življenj in ne čutijo, lahko bi rekel, nobene ljubezni do slovenstva. Morda je premalo narodne zavesti. Čas kaže in bo pokazal svoje. Za polnočnico je sodelovalo tudi nekaj otrok, kar popestri slavje polnočnice. Upam, da jih bo drugo leto več, otroci rastejo, bolj razumejo in tudi lažje dočakajo polnoč.

Tudi na podeželju v Milduri in Berriju je bilo lepo, kar precej rojakov se je udeležilo maše pred Božičem. To je prilika, da se zberejo in po maši ob prigrizku in klepetu se vezi med rojaki utrjujejo. Hvaležen sem tistim, ki organizirajo in vsakemu, ki doprinese svoj delež k temu srečanju in utrjevanju medsebojnih vezi!

Praznik naših zavetnikov slovenskega misijona Svete Družine smo letos obhajali sami.

Čeravno je bil vroč dan in počitnice se je kar precej lepo število rojakov zbralo k maši, po maši pa smo imeli skupno kosilo v prijaznem družinskem vzdušju.

Skrbne gospodinje so prinesle solate, za meso pa smo poskrbeli in tokrat je bilo vse gratis. Ob takšnih prilikah se bi rad zahvalil rojakom za njihovo zvestobo in pomoč našemu verskemu središču.

NOVO LETO smo pričeli z mašo za božje varstvo in blagoslov v letu 2003. Po maši smo se v dvorani ohladili, tisti, ki so imeli mačka pa so ga preganjali z ledeno kavo.

Letos mineva 13. februarja 20 let, ko je ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar v prisotnosti adelajdskega pomožnega škofa Filipa Kennedija, slovenskih in avstralskih duhovnikov in veliko slovenskih rojakov blagoslovil našo cerkev. To je prva slovenska cerkev in edina, ki ne pripada škofiji. Zato bomo letos obeležili 20. obletnico z malim slavljem. **23. februarja bo zvečer ob 6. uri sveta maša, ki jo bo vodil adelajdski nadškof dr. Filip Wilson**, somaševali bomo p. Valerijan in p. Ciril, ki sta bila pred dvajsetimi leti prisotna. Takrat je bila slovesnost blagoslova velika

odgovornost zame in nisem še imel velikih izkušenj - p. Ciril, ki je imel kar nekaj izkušenj pri slavljih pa mi je bratsko pomagal, da je blagoslov lepo in umirjeno potekal. Verjetno bo prišel še kakšen drugi duhovnik na slavje, saj je zvečer.

Po maši bomo imeli agape v naši dvorani. Vse rojake že

danes vabim, da se udeležite zahvalne slovesnosti ob 20. obletnici blagoslova naše cerkve. Povabite svoje otroke, ki so danes že odrasli in imajo svoje

Slovenske jaslice v Adelaidi 2002.

družine - ki so pred 20. leti sodelovali pri slovesnosti. Naj bo to maša zahvale za prejete duhovne dobrote, za vsa sprejetja v občestvu Božje družine za vse molitve in blagoslove na nove skupne poti in za vsa spremljanja na zadnji življenjski poti k večnemu počitku. Ne pozabimo se zahvaliti Bogu za vse. Zato pristrčno vabljeni 23. februarja 2003, zvečer ob 6. uri v cerkev Svete Družine .

Poleg veselih novic je tudi nekaj manj veselih, ki so tudi nujni del našega življenja.

POKOJNI

IVAN MARINŠEK je umrl po daljši bolezni in bivanju v domu za ostarele in bolne v 81. letu starosti 13. decembra 2002. Med boleznijo sem ga večkrat obiskal, vendar me ni poznal. Šele, ko sta šla z menoj na obisk g. Danilo in g. Kresevič, saj ga je g. Iva zelo dobro poznala in ko mu je povedala, da sem slovenski duhovnik, se je spomnil, da sem imel brado. Le za nekaj trenutkov se je zavedel kdo sem. Isti dan je prejel zakrament bolniškega maziljenja- in čez nekaj dni zatem umrl. Ivan je bil zelo prijazen, veren, čeravno ni hodil v slovensko cerkev (žena Ukrajinka) je zelo spoštoval in cenil slovenskega duhovnika. Ko smo gradili cerkev in smo potrebovali finančno podporo, je Ivan pokazal svojo ljubezen in skrb za slovensko cerkev. Rožni venec in maša zadušnica je bila v naši cerkvi v petek 20. decembra 2002. Počiva pa na Cheltenham pokopališču.

Ivan je bil rojen 6. januarja 1921 Brezje pod Nanosom na Primorskem. V Avstralijo je prišel še zelo mlad 1949. Njegova življenjska pot v Avstraliji ni bila lahka. Naj sedaj uživa večni mir in Bog naj mu bo usmiljen.

Družini in svojcem izrekamo iskreno sožalje, pokojnega Ivana pa priporočamo v molitev!

2. januarja 2003 je po daljši bolezni v RAH umrl **FRANC (FRANJO) MAGLICA**. Franc se je rodil 12. januarja 1928 v Golacu. Ker je bil takrat Golac pod Italijo je obiskoval italijansko šolo. Po vojni je bil pri policiji, vendar je želel lepše življenje. Maja 1954 je pobegnil v Trst in še istega leta je za

njim odšla zaročenka Marija in sta se 18. novembra 1954 poročila v Servoli. Po božiču 27. decembra sta z letalom KLM pripotovala 2. januarja 1955 v Darwin, od tam pa v Sydney in naprej z vlakom v Bonegillo. Delo sta dobila na farmi v Talemgati. Kmalu ju je povabil rojak iz Golaca, naj prideta v Adelaido. V Adelaidi sta se jima rodila sinova Slavio in Ivan. Pokojni Franc je bil zaposlen vse do upokojitve (32 let) v RAH. Pet let je bil bolan za levkemijo, zadnje dve leti pa za neozdravljivo boleznijo Motor nerven (odmiranje mišic).

Bolezen so zdravniki odkrili tik pred smrtjo. V času bolezni sem ga obiskal in je pri zavesti prejel zakrament bolniškega maziljenja. Pripravljen na srečanje z Bogom, se je poslovil iz zemeljskega sveta v krogu svojih najdražjih. Maša zadušnica je bila 4. januarja 2003 v naši slovenski cerkvi. Po maši smo ga pospremili na zadnjo pot na Dudley pokopališče, kjer čakajo vstajenja njegovi starši, sestra in svak.

Ženi Mariji in sinovoma Slaviju in Ivanu z družinama izrekamo iskreno sožalje. Pokojnega Franca priporočamo v molitev in Božjemu usmiljenju. Naj počiva v miru Božjem.

7. januarja 2003 je v hrvaškem domu za ostarele "Kardinal Stepinac" umrla rojakinja iz Mildure **ZOFIJA KUZMIČ**. Zofija je bila rojena 25. septembra 1925, v Brestanici na Primorskem. V Avstralijo sta prišla z možem 1953, v Milduro, kjer je živel Andrejev oče, ki je imel farmo. Večino svojih let sta preživela v Milduri. Po nesreči in smrti moža je bolezen pri Zofiji napredovala in v Milduri ni imela svojcev. Odšla je v Sydney, kjer je imela nečakinjo. Pogrebna maša je bila 13. januarja 2003 v farni cerkvi Srca Jezusovega v Milduri, kamor sta hodila z možem Andrejem k maši, predno je pred nekaj leti umrl in tudi kadar je bil na pastoralnem obisku duhovnik iz Adelaide. Rajno Zofijo priporočamo v molitev in Božjemu usmiljenju. Sorodnikom izrekamo sožalje!

Naj počiva v miru Božjem!

p. Janez

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

NAJ JE ŠE TAKO veliko neurje, če si z Bogom, te na koncu vedno čaka mavrica – je misel, ki nas lahko opogumlja tudi ob začetku novega leta Gospodovega 2003. Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo! V Božjem imenu torej in z Marijo Pomagaj. Njena podoba v naši cerkvi bo praznovala 9. februarja letos 20. obletnico kronanja (nadškof dr. Alojzij Šuštar leta 1983).

Lepo, zbrano in ubrano smo praznovali praznike Jezusovega rojstva. V naš advent je bilo povezano romanje in potem božična devetdnevnica. **Na romanju (fotografija spodaj)** nas je bilo na prvo decembersko soboto, 7. decembra 2002, okrog 60 in tudi devetdnevnica ni privabila množice, toda skozi devet dni smo se uglašali na harmonijo pričakovanja Kralja, ki prihaja. Na romanju v cerkvi cistercijske opatije v Tarrawarra smo lahko pred našo mašo prisluhnili ubranemu petju okrog dvajset menihov, ki so prepevali dnevno molitveno uro. Nato smo mi imeli romarsko sveto mašo. Po maši smo izpostavili Najsvetejše in zapeli litanije Materi Božji v čast ter prejeli blagoslov. Po romarskem kosilu smo se peljali proti vrhu Mt.

Donna Buang, toda morali smo se vrniti, saj je pred nekaj dnevi po vrhovih snežilo in so ceste zaprli. Ustavili pa smo se še pri sadiki stare mariborske trte na posestvu McWilliams.

V adventu je bila priložnost za zakrament spovedi v Kew, v Springvale, Altoni North. V Geelongu in St. Albansu pa je bila po uri in pol spovedovanja tudi sveta maša. Povsod je bil še kar lep obisk.

Generalno čiščenje v adventu in v postu je lepo utečeno. Tako je bilo tudi 14. decembra in po čiščenju BBQ. Ta dan smo v lurški votlini že postavili tudi betlehemske pastirske poljane.

Sredi decembra, 15. decembra, so **igralci Igralske družine iz Geelonga** uprizorili v naši dvorani v Kew prvo slovensko igro Županova Micka v veliko veselje polne dvorane gledalcev, ki so po igri postali svatje na rednem kosilu, ki ga prireja **društvo sv. Eme (fotografija zgoraj)** vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Na sveti večer so mladi ob 11.15 zvečer pričeli pripravo na polnočnico s petjem božičnih pesmi v angleščini. Anita Fistrič je v okviru Kulturnega odbora pripravila ves program in ga povezala z mislimi svetega očeta Janeza Pavla II., ki je leto od oktobra 2002 do oktobra 2003 razglasil za leto rožnega venca. Ob polnoči so se oglasili zvoki klarineta in trobente (Joe in David Jakša) in naznanile obhajanje Jezusovega rojstva. Zasvetile so vse luči. Polnočnica je bila slovesna, z lepim petjem našega zbora pod vodstvom pevovodkinje Metke McKean in organistinje Chrisy Mesarič. Pred polnočnico in na božični dan pa je igral Lenti Lenko. Asistirala sta mašna akolita Marko Zitterschlager in Chris McKean, ministrirali so dekleta in fantje.

Na praznik Svete Družine, 29. decembra, smo imeli še slovenski božič v Morwellu.

In v sredo, 1. januarja, smo pričeli meriti nov čas, ki mu rečemo leto Gospodovo 2003. Z željami in voščili za srečo, zdravje, mir in predvsem Božji blagoslov in varstvo ter priprošnja Marije, svete Božje Matere.

Hvala vsem, ki smo si lahko izmenjali dobre želje, si segli v roke, pomahali, nasmehnili, si namenili dobro besedo v živo, preko pošte, radia, telegrama ali interneta. Hvala vsem vam, ki ste darovali za cerkev in naše skupno središče ali s svojim delom oživljate in ohranjate ta slovenski biser v tem delu Avstralije, naše nove domovine, ki je tudi praznovala te dni svoj praznik. Veliko vas je, ki vam gledam v obličje ta trenutek, ko se vam zahvaljujem. Tukaj ste bili pred leti, ko je vse to nastajalo, tukaj ste sedaj, ko je potrebno obnavljati in vzdrževati. Na delu poti življenja smo se srečali in sedaj vam lahko le tako rečem prijazno besedo pozdrava in hvaležnosti. Koliki pa so se že poslovili od nas! Zato smo polnočno sveto mašo darovali za vse pokojne in žive člane slovenskega občestva v Viktoriji in na Tasmaniji.

Na prvo adventno nedeljo, 1. decembra 2002, smo imeli ob 6. uri zvečer v hrvaški cerkvi Marije Brezmadežne na severnem **obrobju Hobarta v kraju Granton**, ob slovenski banderi Marije Pomagaj (*fotografija desno*), sveto mašo za tamkajšnje rojake. Ni jih več veliko tam. So bili pa veseli in zadovoljni, da smo se srečali pri maši ob dobrem duhovniku Berislavu Hunskem, ki je izredno prijazen in gostljuven ter nato v restavraciji Mamma Mia, ki jo vodi Ruža Šajn.

Naslednje dni je bilo še nekaj srečanj z rojaki, ki prenašajo tegobe bolezni in starosti. Ob nekem obisku težko bolne gospe smo se morali kljub njenim bolečinam malo nasmejati in malo užalostiti, ko nam je pokazala dva pripravljena kupa slik: na prvem črno-bele slike: sami mladi fantje in dekleta – plesi, poroke, veselje. Na drugem kupu slike istih ljudi zadnja leta – na pogrebih in sedminah v Melbourneu. In gospa nam jih je prepoznavala: Glejte ta na tej sliki – je ta na tej sliki. Tega, te - ni več. Vsa ta dejstva sprememb v desetletjih je sprejemala s takšnim realizmom in brez pomilovanja, da jo občudujem. Realizem življenja!

Nekaj statistike za leto 2002: Krstov smo imeli 16: 9 dečkov, 7 deklic; poroke: 3. Sveta obhajila: 16.700. Obiskov bolnikov in ostarelih je nad 30 vsak mesec – v letu 2002 jih je bilo blizu 360. Vsak petek obhajamo ob 4.45 popoldne v domu matere Romane (22-27 obhajil). Sestra smrt nas je obiskala 31-krat in odpeljala v večnost 21 moških in 10 žensk (za toliko smrti med rojaki v Viktoriji smo zvedeli v letu 2002).

Pregled krstov po letih: 1992: 32; 1993: 12; 1994: 30; 1995: 17; 1996: 19; 1997: 18; 1998: 15; 1999: 15; 2000: 8; 2001: 12; 2002: 16.

Pregled porok po letih: 1992: 17; 1993: 13; 1994: 8; 1995: 9; 1996: 17; 1997: 12; 1998: 12; 1999: 3; 2000: 7; 2001: 3; 2002: 3.

Pregled pogrebov po letih: 1992: 24; 1993: 37; 1994: 34; 1995: 37; 1996: 36; 1997: 41; 1998: 43; 1999: 22; 2000: 22; 2001: 19; 2002: 31.

Od leta 1992 do 2002 je bilo krstov 194, poročili so se v teh zadnjih desetih letih 104 pari, smrti je bilo zabeleženih 346. Leta 1992 je bilo 105 obiskov bolnikov in ostarelih, leta 2002 pa okrog

360. Tako nam govorijo zapiski vsakoletnih januarskih Oznanil. Tudi te številke nekaj povedo, čeprav seveda ne vsega.

MARIJA OPPELT OPPELLI, knjižničarka Baragove knjižnice v Kew ter sodelavka našega središča in **SLAVKO BLATNIK**, ustanovni član in predsednik Slovenskega kluba v St. Albansu, sta 2. decembra 2002 prejela iz rok viktorijskega guvernerja njegove ekscelence Johna Landyja **priznanje Victoria's Awards for Excellence in Multicultural Affairs. Čestitamo!**

21. januarja 2003 je prišel na dopust k ljudem in krajem svojega štiriletnega delovanja **pater Metod Ogorevc**. V Avstraliji bo do 8. februarja. V nedeljo, 26. januarja, na Australia Day, je ob 10. uri dopoldne vodil somaševanje in med sveto mašo krstil Thomasa Anthonyja Scotta, sina naše organistinje Katarine r. Vrisk in Kevina Scotta.

Saj si ne predstavljamo Mt Elize brez patra Filipa. Hvala mu za pastoralno skrb med nami na Mt Elizi in tukaj v Kew. **Pater Filip piše:** Prva skupina (mame in stare mame z otroki), smo srečno zaključili počitniški teden na **Mt. Elizi**. Videti je bilo, da so bili zadovoljni z družbo (med 40 in 45 udeleženci), s hrano, vremenom, pa tudi z morjem, ki pa je bilo nekaj dni kar hladno. Ker se zgodi, da so nekateri nepredvidni pri sončenju, je Bog poskrbel, da ni bilo opeklin. Skril je sonce za par dni in ozračje pohladi. Ena izmed udeleženk je naročila mašo v zahvalo za lepo preživeti teden.

Drugi teden od 19. do 26. januarja je bil mladinski. Nad 20 mladih se je imelo lepo in ob koncu tedna se tudi pošteno segreli, saj je bilo v soboto, 25. januarja, nad 40 stopinj Celzija vročine.

Za kuhinjo smo že lani koncem avgusta naprosili dolgoletno kuharico v Mt. Elizi Ano Špacapan, ki je tam več let skupaj s Francko Anžin kuhala. Letos se je Ani pridružila še Mihaela Smolnikar, ki je z bratom Janezom Rokavcem prišla na obisk svoje sestre Marije Rotar. Hvala patru Filipu, ki je bil med nami oba tedna v pastoralno pomoč in na okrevanju po operaciji, kuharicama Ani in Mihaeli, Mariji Anžič, Zori Kirn, Francki Anžin, Angelci Veedet, Simonu Grilju in Davidu Hvalica pa za pripravo vsega potrebnega.

V ponedeljek, 27. januarja 2003, smo pričeli z **OBNOVO NAŠE CERKVE**. Ob zahodni steni cerkve smo naredili izkop in tudi našli še nov vir zamakanja. Cevi, ki so bile ob gradnji položene v sveže nasuto zemljo, so se sčasoma pogreznile in med žlebovi in cevmi je nastala zijoča odprtina, kar pomeni, da je dež iz vse strehe namakal nosilne zidove cerkve in dvorane, namesto, da bi voda odtekala po odtočnih ceveh. Sedaj bomo položili vse nove odtočne cevi, izolirali in nato zabetonirali. Enako delo bomo opravili na vzhodni strani cerkve ter vse naokrog in nato sledi urejevanje stopnišča in glavnega vhoda. Hvala vsem delavcem in dobrotnikom, ki podpirate potrebno delo obnove cerkve. Bog povrni Vašo dobroto!

V nedeljo, 2. februarja, je praznik Gospodovega darovanja v templju – SVEČNICA. Pri obeh svetih mašah smo blagoslovili sveče. Med nami je bil še pater Metod. Po deseti maši je imelo društvo sv. Eme letni občni zbor z volitvami novega odbora. Hvala članicam za delo, ki ga opravljajo v našem središču. In seveda se priporočamo še za naprej.

V **KNJIŽNICI** lahko dobite koledarje, Mohorjeve knjige, pratike. In sezite kdaj po kakšni slovenski knjigi! Knjižničarka Marija Oppelt vas bo prijazno postregla.

V času od 6. do 17. februarja 2003 bo **NA OBISKU** v Avstraliji delegacija Komisije Državnega zbora RS za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu pod vodstvom predsednika Komisije, poslanca Franca Pukšiča. Naše središče bodo obiskali v nedeljo, 9. februarja. Ob 9. uri bo sveta maša, sledi kulturni program ob Prešernovem

dnevu v organizaciji SNS za Viktorijo in srečanje z rojaki ter nato sestanek s člani SNS. Nato bo obisk slovenskih klubov in društev.

SEJA PASTORALNEGA SVETA bo v ponedeljek, 10. februarja, ob 7.30 zvečer.

SLOMŠKOVA ŠOLA vabi nove učence. Vpis in prvi dan pouka bo v nedeljo, 16. februarja, ob 11.15 v razredu. Pouk bo nato 23. februarja in nato v marcu 2., 16. in 30. marca od 11. ure dopoldne do 1. ure popoldne. Vzpodbujamo vas, stari starši, da nagovorite vaše otroke, da pošljejo svoje otroke – vaše vnuke – v slovensko šolo.

TEČAJ slovenskega jezika za odrasle se bo pričel tudi v nedeljo, 16. februarja, ob 11. uri v Baragovem domu v Kew.

NAROČILA za novo knjigo ob 25-letnici pouka slovenskega jezika v Viktoriji sprejema direktorica Institute for Slovenian Studies of Victoria gospa Aleksandra Ceferin. Cena knjige je \$25. Proslava 25-letnice bo v naši dvorani v Kew v soboto, 22. marca 2003.

K R S T I :

Adam **MARSIC**, roj. 18.08.2002, East Melbourne VIC. Mati Nadia Marine, oče Daniel Darko Marsic. Botra sta Luciana in John Rimmer. Kew, 22.12.2002.

Thomas Anthony **SCOTT**, roj. 29.10.2002,, Noble Park VIC. Mati Katarina Vrisk, oče Kevin James Scott. Botra sta Pirina Keen in Lenti Lenko. Kew, med nedeljsko sveto mašo na Australia Day, 26.01.2003, ga je krstil p. Metod Ogorevc (*fotografija spodaj*).

Čestitke staršem, starim staršem in botrom!

ODŠLI SO :

EMIL MILAN KRAŠEVEC je bil rojen 06.08.1929 v vasi Smrje, župnija Prem. Poročil se je z Marijo Mršnik 19.06.1954. V Avstralijo sta prišla z letalom 11.12.1969. Več let je delal v Olympicu. Po poškodbi se je upokojil. Devet let je bolehal – izumiranje pljuč, razširjeno srce. Dan pred smrtjo je prejel zakrament sv. maziljenja in 29.11.2002 je umrl v Royal Melbourne Hospital. Molitve zanj smo imeli v Kew in naslednji dan pogrebno sv. mašo (03.12.2002) ter nato pogreb na Keilor. Za njim žaluje žena Marija, v Sloveniji sestra Karlina.

PAVEL (PAOLO) ŠTIBILJ je bil rojen v Trstu 05.08.1939. V Avstralijo je prišel leta 1956. Umrl je 04.12.2002 v Betlehem Hospital v Caulfield, VIC. Pogrebna maša je bila v Kew 10.12.2002 in nato pogreb na Springvale pokopališče. Za njim žalujejo sin Daniel z ženo Sue in hčerko Rachel, ki je bila krščena 26.10.2002 v Kew – takrat je bil navzoč tudi pokojni Pavel, hčerka Michelle in brat Edi z družino – živi v Queenslandu.

JOŽE PRŠA je bil rojen 11.09.1940 vasi Drakovci pri Mali Nedelji. Bil je bolj samotar in za njegovo smrt je zvedel njegov sovaščan in prijatelj Vinko Vrbnjak dan pred božičem. Umrl je že 11.10.2002 v Western General Hospital v Footscrayu. Public Trustees so urejevali njegovo zapuščino in uredili za njegov pogreb. Bogoslužje zanj smo imeli 9. januarja 2003 v kapeli pogrebnega zavoda Ern Jensen Funerals v St. Albansu (tam dela Lilli r. Podboj) in nato pogreb na Northern Memorial Park v Glenroy. Stroške za pogreb so poravnali njegovi sovaščani in prijatelji. V Sloveniji ima pokojni samo bratrance.

KRISTINA BENCE roj. DVORŽAK, rojena 22.12.1932 v Gradišču na Kozjanskem je še veselo praznovala 70. rojstni dan, a dan pred božičem je obupala nad življenjem – 24.12.2002 na svojem domu v Newborough. Bolehala je nad 40 let za padavico. Poročila se je leta 1957 v Kočevju z Jurijem (umrl septembra leta 1987) in v zakonu so se jima rodili sinova Rudi in Frank ter hči Nada, sedaj poročena Smith. Pogrebna maša je bila v cerkvi svete Marije 30.12.2002 v Newborough pri Morwellu, kjer je živela zadnjih 12 do 13 let. Pokopana je na pokopališču Yallarn. V Sloveniji zapušča sestri Jožico v Ljubljani in Marijo ter brata Romana v Koprivniku in brata Franca v Avstriji. V Avstraliji pa poleg svojih otrok še pet vnukov.

JOŽE ČESNIK s Klenka, župnija Trnje je bil rojen 16.11.1926 in je umrl 02.01.2003 v Footscray bolnišnici. Molitve zanj smo imeli v župnijski cerkvi svetega Martina de Porres v Avondale Heights 7. januarja zvečer, kamor je pokojni rad zahajal, pogrebno mašo sva darovala domači župnik g. Brendan Hayes in p. Ciril 8. januarja 2003 ob veliki množici sorodnikov, prijateljev in faranov ter ga nato spremljali na pokopališče Keilor. Za njim žaluje žena Pepca, sinova Frank z Mancio in Mark z Imogen, brat Nace z družino, sestra Pepca z družino, sestra Slava v Trnju, sestra pokojnikove žene Pepce Berta Luksetič z družino, bratranca Janez in Franc Žele z družino. Dva pokojnikova brata pa sta že tudi pokojna: brat Franc je bil kapucinski pater in je umrl v Padovi in brat Ivan.

BETHANY SOFIA BINGER je bila rojena 08.11.2001, vnukinja Ignaca Lipiča (njena mama je Ignaceva hčerka Lidija), je umrla 5. januarja 2003 in bila kremirana 10. januarja 2003 po lepem obredu posložitve v kapeli pogrebnega zavoda v Brightonu.

APOLONIJA TANŠEK roj. PISAR je bila rojena 20.02. 1912 na Libeliški Gori pri Dravogradu. Kot babica je delala v Mariboru, Somboru v Vojvodini in nato do upokojitve v Slovenj Gradcu. Poročila se je s Francem Tanškom iz Slivnice pri Celju leta 1951. V zakonu sta se jima rodila sinova Darko in Franjo. Darko se je preselil v Avstralijo leta 1970 in leta 1981 sta prišla k njemu starša. Mama je varovala vnuka in vnukinjo. Leta 1990 sta se preselila v Thornbury. Redno sta hodila v cerkev Sv. Duha ali v Marijino cerkev v avstralski župniji. Opravljala sta prve petke – če sta bila bolna ju je vedno obiskal slovenski duhovnik pa tudi sicer smo se večkrat srečali. Zadnji mesec je preživela v bolnišnici Austin, kjer je 7. januarja 2003 umrla. Pogrebna maša je bila 14. januarja 2003 v župnijski cerkvi Sv. Duha v Thornbury East, kjer je p. Ciril vodil mašo ob somaševanju domačega gospoda župnika g. Geralda Medici, ki je izredno cenil Apolonijo in Franca. Nato smo jo spremljali na Cheltenham New pokopališče. Žalujejo mož Franc, sin Darko (David) z otrokoma Petrom in Tanjo ter sin Franjo z družino v Slovenj Gradcu.

ANA KAKŠA roj. DRAKSLER je bila rojena 13.4.1911 v Slovenskih Konjicah. Leta 1949 se je poročila z Mijom Kakša iz Grubišnega Polja v Podravini (umrl 1978). Umrla je 17.1.2003 v Footscray Hospital v Melbournu. Pokopana je bila

23.1.2003 na Keilor pokopališču. Zapušča hčerko Anico, poročeno Smitka in sina Tomica.

Sožalje vsem žalujočim, vsem živim pa odprto srce za praznovanje življenja v milosti in hvaležnosti Bogu in ljudem!

p. Ciril

ZAHVALA

Ob težki izgubi ljubljenega moža **MILANA KRAŠEVCA** se iskreno zahvaljujem patru Cirilu za organizirane molitve in sveto mašo. Hvala molitveni skupini v Kew, sorodnikom in znancem, ki ste ga obiskali v bolnišnici in ga nazadnje spremili k zadnjemu počitku, za izraženo sožalje in tolažbo, cvetje.

Vsem iskrena hvala. Ljubi Milan pa naj počiva v miru in naj mu bo lahka avstralska zemlja.

TULJAK DANILO (193 Bourke street, Redfery NSW) se že več let ni oglasil. Komur je kaj znano o njem, naj sporoči na naslov:

Justina Rihtar,
Gračišče 54,
6272 Gračišče, Slovenija
ali na telefon: 0011 386 5 6571214.

TEREZIJA FERENCZ roj. BAŠA išče prijateljico FRANCKO VRATAR, s katero sta skupaj pripotovali z ladjo Begonia iz Trsta v avgustu in prišli v Melbourne v septembru leta 1957. Njen naslov:

Terezija Ferencz
8 Cheltenham street
Montrose Tasmania 7010

V Sloveniji iščejo strici in tete družino ŠVIKART SREČKA – FELIKSA rojenega leta 1932, v Lovrencu na Pohorju. Od doma je odšel leta 1951. Otroci: Lidija, Mary, Peter. Naj se oglasijo na naslov v Slovenijo:

Švikart Pavel
Zrkovska c. 73
2000 Maribor, Slovenija.

Lahko pišejo v slovenščini, angleščini ali nemščini.

Upravni odbor Doma matere Romane razpisuje prosto mesto zaupnika / zaupnice, ki ni plačano in je popolnoma prostovoljno. Vse, ki ste pripravljeni sprejeti to mesto, vabimo, da se prijavite. Pisne prijave so tajne in jih sprejemamo do 15. marca 2003 na naslovu:

The Board of Trustees
Mother Romana Home
11-15 A'Beckett Street, Kew 3101

Sveti Francisek Asiski

»Tako bom napravil,« je odvrnil kardinal, »da ne bom predružačil bistva tvojih besed, pač pa bo to bistvo drugače izraženo. In vse to bo potrdil papež.«

Frančišek je odšel; skril se je v votlino in govoril Gospodu: »Gospod Jezus Kristus, некоč si izbral dvanajst apostolov. Čeprav Te je izdal eden izmed njih, vendar so Ti bili drugi zvesti in so dalje razlagali evangelij in so bili enega duha. Spomnil si se tistih dni, Gospod, ko si poklical moje brate, da podpreš z njimi vero in se tako izpolni skrivnost evangelija. A če se vdajo delovanju teme in ne izpolnjujejo svojega poslanstva in niso kakor luč za zgled vsem drugim – kdo jih bo nadomeščal potem? Ah! Na vse tiste, ki podirajo in razdirajo s svojim slabim zgledom vse tisto, kar si delal Ti in deluješ še dalje s pomočjo svojih svetih bratov iz tega reda, na vse tiste naj pride kazen Tvoja, Gospod, in vseh nebeških dvorov in moja, ki sem Tvoj nevredni služabnik!«

1. Frančišek in brat Elija

Še je klečal in drhtel po vsem telesu, ko ga je poklical brat, ki je oprezovaje čakal, kdaj vstane Frančišek. Izročil mu je pismo ministra, brata Elije, ki je bil zdaj namestnik umrlega brata Petra Cattanija. Frančišek je bral pismo. Toži mu minister Elija, da ga noče slušati neki brat, in prosi Frančiška, kaj mu je storiti s tem nepokornežem.

Frančišek je sedel na kamen in napisal ministru: »Kolikor se da povedati z besedami, ti hočem

sporočiti. Glej, vse je milost božja – če se ti upira kak brat ali če so ti protivni drugi ljudje. Hoteti moraš, da je vse to le tako prav in ne drugače. Prepričan sem, da je samo taka resnična pokorščina. In ljubi vse one, ki so zoper tebe, in ne želi si drugega od njih, kakor to, kar ti hoče dati Gospod. In to ti bodi več, kakor pa da bi odšel v samoto.«

Pa je spet prejel pisanje od brata Elije, kaj mu je storiti z brati, ki so grešili. »Strogo jih moramo kaznovati,« je pisal minister, »sicer ne bo zaleglo.«

Frančišek se je posvetoval z Gospodom in pisal: »Kakor resnično ljubiš Gospoda in mene, Njegovega in svojega služabnika, boš tako napravil, da ne bo odšel nikoli noben brat na vsem svetu – pa če bi grešil ne vem kako – tako od tebe, da mu ne bi odpustil, če te bo prosil odpuščenja. In če ne prosi odpuščenja, tedaj ga vprašaj ti, ali ne želi odpuščenja. Pa če pride tisočkrat poln grehov k tebi, ga vendarle ljubi še bolj, kakor ljubiš mene, da ga boš tako privedel h Gospodu. In bodi vedno usmiljen s takimi... Takole bomo rekli za vse in vselej: Če obide kakega brata hudobni duh in pade v smrtni greh, tedaj je njegova dolžnost, da se razodene predstojniku. In vsi drugi bratje, ki vedo za njegov greh, ga ne smejo sramotiti in zmerjati, ampak naj bodo zelo usmiljeni z njim in naj skrivajo greh svojega brata. Zakaj, tisti, ki so zdravi, ne potrebujejo zdravil, pač pa oni, ki trpijo. Njihova dolžnost je, da ga privedejo k predstojniku, ki naj mu lepo pomaga, kakor si tudi sam želi, da bi mu pomagali drugi, če bi bil v takem položaju. Če stori kak brat majhen greh, potem naj se spove

bratu, ki je duhovnik. Če pa ne bi dobil duhovnika, se naj razodene svojemu bratu, dokler ne dobi duhovnika, ki mu podeli pravilno odvezo. Toda nobene druge pokore ni treba kakor te: 'Pojdi in ne greši več!' A da boš tem boljše ravnal po besedah tega pisma, ga spravi do binkoštnega zborovanja. Tedaj boš med svojimi brati. In z Gospodovo pomočjo bomo že poskrbeli, da se bo vse tako zgodilo, kakor je v pravilih.»

2. Sveta noč – jaslice.

Kakor velike, svetle oči so pogledovale goreče plamenice izza debel in metale široke odseve po kamenju in mahovju. Sence ljudi so se iztezale, krajšale in spet večale v šopih luči na tleh. Tu in tam se je zasvetlikalo listje na grmičevju, pritajena govornica se je motala mimo drevja in težko štorljanje lesenih cokel je udarjalo v noč.

Spredaj so šli bratje očeta Frančiška, in tisti, ki so bili najbolj daleč od njega, so govorili: »Ti praviš tako – ali je pa tudi res?« »Pa če ti rečem!« je zatrjeval najmlajši. »Pa kako je bilo – še enkrat povej!« »Iz vseh krajev so prišli bratje k vikarju Eliji in so mu rekli: 'Slišali smo, da piše Frančišek nova pravila, in bojimo se, da bo težko živeti po njih. Saj vemo, kako strog je sam s seboj, in bi utegnil zapovedati kaj takega, česar ne bomo mogli izpolnjevati. Zato mu povej, preden jih potrди papež!' Elija pa je dejal, da noče sam k Frančišku – in jih je šlo veliko, pa sem se pridružil še jaz, čeprav sem bil najmlajši. Prišli smo do Frančiška, ki je bil v Fonte Colombo. Pa je pozdravil brat Elija: 'Hvaljen Gospod!' In je prišel Frančišek iz votline, pogledal je nas in vprašal brata Elijo: 'Kaj hočejo ti bratje? Ali nisem dejal, da ne sme nihče priti semkaj?' Brat Elija pa je odvrnil: 'To so sami ministri, ki so slišali, da pišeš nova pravila, in pravijo zdaj, da napiši taka, ki jih bodo mogli izpolnjevati. Zakaj, če tega ne storiš, pa se ne bodo ozirali nanje in jih piši ti sam zase in ne zanje!' – Tedaj je povzdignil oče Frančišek glas in je vzkliknil: 'O Gospod, Ti odgovori namesto mene!' In tedaj, o bratje, še zdajle me je groza – tedaj smo

vsi zaslišali Kristusa, ki je dejal: 'Frančišek, v pravilih ni ničesar, kar bi ne bilo moje. Vse, kar je v njih, je moje. In jaz hočem, da izpolnujete pravila dobesedno, dobesedno, brez primesi, brez primesi, brez primesi! In kdor noče živeti tako, naj izstopi iz reda!«

Bratje so vzkliknili: »Ni mogoče! Kaj res?« »Pa če vam pravim!« je zatrjeval mladi pripovedovalec in nadaljeval: »Ostrmeli smo, vzdrhteli, mrzlica nas je spreletavala. Frančišek pa se je okrenil k nam in dejal: 'Ali ste slišali, ali ste slišali? Ali pa je treba, da vam bo povedano še enkrat?' Vsi prevzeti in polni groze smo stekli po hribu navzdol.«

Bratje so se ozrli v temne vrhove in nehote stopili tesneje skupaj. »Kaj, če bi zdajle zaslišali tak glas? Noč je in teman je gozd – o Bog!« Pa so zagledali plamenice in bradate može za seboj, postali so in iskali očeta Frančiška, ki je govoril prav živahno bratu Leonu: »Kaj praviš: petek in post! Sveta noč je danes in nič petek! Če bi stene mogle jesti meso, pa bi jim ga dal na ta sveti večer! O bratje,« je nadaljeval, ko je videl, kako so se zgrinjali krog njega, »če bi poznal našega cesarja, pa bi ga prosil, naj bi zaukazal to noč prinesiti žita vsem pticam, posebno še našim bratcem škrjančkom.

se nadaljuje

Tudi Assisi je sedaj prekrit z rahlo snežno kopreno.

IZ NAŠIH MISIJONOV

S spoštovanjem in toplimi pozdravi vsem, ki delate pri “Mislih” in jih berete!

Na začetku tega leta se vam iskreno zahvaljujemo za redno pošiljanje Misli na najin misijon v Togo. Za naju je najprej živi stik s Slovenci v Avstraliji. Vsem, ki vsebinsko, tehnično in upravno sestavljate Misli in nama jih pošiljate, iskren Bog povrni. V zahvalo moliva za vas in prosiva, naj vam Sv. Duh da pogum jasnega in resničnega pisanja, ponižnost, lepoto sobivanja in razumevanja... Hvala tudi za vso pomoč, ki prav preko objave v Mislih, prihaja do naju. Gospod naj povrne za vsako izkazano dobroto.

Pri nas (v Nadobi med plemenom Tamberma na S. Toga, Z. Afrika) so božični prazniki zelo lepo potekali. V idili mirnega vaškega življenja, brez reklam, hrupa, blišča: v preprosti afriški revni vsakdanjosti, ki jo je povzdignilo veselje Božjega rojstva.

Veliko smo peli, plesali, molili, premišljevali Božjo besedo in skrivnost in Njegovo veselje se je naselilo v nas in je prekipevalo v pogansko vas.

Gradnja nove župnijske cerkve izredno lepo napreduje. Zaenkrat brez nezgod, čudovito razumevanje in vzdušje. Vsak dan prav za to tudi veliko molimo.

Prihodnjo soboto se bomo veselili posvečenja štirih novih škofijskih duhovnikov v naši škofiji. Gospod dela res čudovite stvari, čeprav se nam včasih zdi, da Gospod “spi”.

Te dni začenjamo tudi s kopanjem vodnjaka v eni od vasi. Ljudje vedo, kako hudo je, ko ni vode za pit, zato so zelo motivirani, da s svojim delom prispevajo k hitremu in uspešnemu kopanju.

Hvala vsem slovenskim kristjanom, ki so med poletnimi počitnicami darovali za vodnjak. Njihova dobrota omogoča tej vasi varnejšo prihodnost, oskrbo z vodo. S kopanjem pa bomo začeli v še eni vasi. Vode je v naši pokrajini dovolj, le do nje je treba priti.

Še naprej ostajamo povezani v Gospodu, ki je brezmejna ljubezen, in v molitvi. Veliko Gospodovega veselja in miru sedaj in vse leto 2003!

*Frančiškanska patra Milan in Pepi,
Nadoba, TOGO.*

O moji novi deželi Malawi

Kmalu bo minilo leto dni, odkar sem bil na obisku pri svojih prijateljih v Melbournu. Takrat sem bil v gosteh župnije sv. Cirila in Metoda in seveda patra Cirila Božiča ter laiške misijonarke Marije Anžič. Lepo sem se imel, saj ste me sprejeli, dragi prijatelji, z obema rokama, kot tu v Malawiju povemo. Imel sem priložnost, da se seznanim z avstralskimi Slovenci ne le v Melbournu, ampak tudi v Sydneyu in Canberri. Ta obisk mi bo ostal v nepozabnem spominu. Tudi zato, ker sem lani praznoval svoj 60. rojstni dan. Prijatelji in rojaki ste me res počastili.

Da bi vam vsaj malo poplačal vašo gostoljubnost, bi vam rad povedal nekaj o moji novi deželi Malawiju in pa o misijonskem delu v tem biseru Afrike. Z mojo prisotnostjo in delom ste tudi vi prisotni v misijonih.

Patru Cirilu sem bil obljubil, da se bom občasno oglasil. Laiška misijonarka Marija, ki živi med vami, se še vedno ozira nazaj na svoje misijonsko delo v Afriki, v deželi Zambiji. Tudi vi

ste pokali zanimanje za naše delo. Deželo in svoje delo sem opisal v lističu Iz sončne Zambije, ki ga izdajamo slovenski misijonarji v Zambiji trikrat na leto. Naše delo opisujejo tudi Misijonska Obzorja, ki jih izdaja slovenski misijonski odbor v Ljubljani. Je pa le prav, da napišem nekaj svežega prav posebej za revijo Misli.

V misijon tukaj v Malawi sem prišel lani 2. oktobra iz Zambije. Sem sem bil prestavljen po dolgotrajnem delu v Zambiji, kjer smo v Nangomi ustanovili nov misijon. V Malawiju se je pokazalo, da so potrebe velike. Jezuiti smo pred nekako desetimi leti posvojili to deželo ob Malawijskem jezeru, ki se razteza skoraj tisoč kilometrov s severa proti jugu. V Kasungu ustanovljamo župnijo sv. Jožefa, ki je doslej prvo večje delo, če izvezemo delo v treh semeniščih. Župnija je bila ustanovljena pred dvema letoma. V mestu živi 10.000 ljudi, na podeželju upravljamo 25 podružnic. Dva duhovnika nista bila zadosti, saj so v mestu samem kar štiri gimnazije. Ob nedeljah imamo tri svete maše. Cerkev sv. Jožefa sprejme 1000 ljudi in je ob nedeljah dvakrat polna. Vera je tu živa, a še ni čvrsto ukoreninjena. Stare navade med ljudmi so še precej močne. Zato je potrebno precej pastoralne modrosti, da se ujame ravnotežje med krščanstvom in prirojenim poganstvom. Vse bi se krstilo, a življenje po veri se le počasi uveljavlja. Moram pa reči, da so ljudje zelo prijazni in po srcu dobri.

Pridružil sem se dvema patroma, ki tu delata od začetka, potem ko je bila ustanovljena župnija. Pater Joe Olesky je poljski jezuit, p. Ivan Gerovac pa hrvaški. Prosila sta me, da prevzamem mestni del župnije, kar sem z veseljem storil. Seveda sta mi dodelila tudi nekaj podružnic. Poleg običajne rutine so tu mala krščanska občestva, ki jih redno obiskujem. Imamo jih kar 22. Verjetno veste, da v afriških deželah razsaja bolezen AIDS. Ta moderna kuga obarva vse naše delo. Ljudje, ki obolijo, ne umrjejo takoj. Nekateri živijo celo 10 in več let po okužitvi. Oni sami in tudi njihovi sorodniki se zavedajo, da so jim leta šteta. Kakšna mora bi to lahko bila zanje! Vidim pa, da svojo usodo prenašajo stoično. Marsikdo sploh ne pokaže, da

je bolan. Ko umrjejo, za sabo pustijo otroke, ki postanejo sirote. Bolniki in sirote postajajo moja posebna skrb.

V mestu imamo bolnišnico z 200 posteljami. Teden dni pred Božičem je naše društvo »Usmiljenja« (»Wa chifundo« v domačem jeziku) priredilo dan pomoči bolnikom v tej bolnišnici. Skuhali so hrano za vse bolnike zjutraj in opoldne. Po kosilu pa smo imeli posebno mašo na dvorišču bolnišnice. Povabili so me, da vodim mašo ter da jim povem kakšno tolažilno besedo. To sem rad storil. Počutil sem se tako, kot da vodim nedeljsko bogoslužje. V prisotnosti bolniškega vodstva, predstavnikov oblasti in lokalnega poglavarja, sem se zahvalil za njihovo neutrudno delo in za požrtvovalnost, s katero skrbijo za bolnike. Oni so del družbe in njih samih. Ko so oni bolni in trpijo, z njimi vsi trpimo. Delo solidarnosti pokaže, da jih imamo radi in da z njimi sočustvujemo. Po maši pa smo z verniki in s cerkvenim zborom obiskali vse sobe in podelili obhajilo katoličanom.

Ob tej slovesnosti so me navdajala najrazličnejša čustva. Rad bi bolj pomagal bolnikom ter osebjem pri njihovem delu. Marsikakšen bolnik prihaja iz daleč oddaljenega kraja. Kaj če bi te kraje začel obiskovati? Podružnice rad obiskujem. Mar ne bi lahko včasih popeljal tja zdravnika ali sestro, ki bi jim vedela pomagati. Kritično bolne bi pripeljali nazaj s sabo v bolnišnico. Taki obiski bi pokazali prave potrebe ljudi in bi narekovali nove oblike pomoči. To vzamem kot povabilo, da bolnikom dam več svojega časa. Obenem pa se lotim organizacije bolj intenzivne pomoči posebno bolnikom na podeželju. Potrebujemo zdravila in hrano ter prijazno besedo. Potem bodo rajši sprejemali tudi Božjo Besedo in zakramente. V tem delu vidim svoje novo poslanstvo. Bom našel dovolj moči in pa sredstev, da to izvedem? Potrebe so tu. Naredil bom svoje, Bog pa bo moje in naše delo dopolnjeval. Se vam iz srca priporočam.

Vaš vdani

p. Stanko Rozman

Suša pesti tudi Paragvaj

Sestra Tadeja že več let deluje v Paragvaju, Južni Ameriki. Tokrat se nam je oglasila z naslednjim pismom in nam priložila tudi fotografijo otrok z misijona (na strani 22 zgoraj):

Obilo blagoslova pri vašem delu, modrosti in veselja. Bog vam povrni za "Misli". Že nekaj mesecev me vest preganja, da se vam nič ne oglasim. Lepe pozdrave Mariji Anžič. Vesela sem, da prav preko Misli spoznavam tudi Slovence v Avstraliji. Enkrat na leto si piševa z Angelco Vedeetz. Lep pozdrav tudi njej. Mi se cedimo, saj nas Gospod ogreva kar skoraj preveč (46 - 48

stopinj). Na žalost se je posušilo, kar smo sejali. In to že drugič. Upamo, da nas bo le obiskal obilnejši dež in bomo ujeli zadnji vlak tega poletja. Drugače smo kar. Pater bo obhajal 70 letnico, a smo zelo veseli, da ga imamo. Med sestrami bodo verjetno premestitve, a upamo, da bo šlo dobro naprej. Sedaj imamo šolske počitnice. Februarja pa začne novo šolsko leto. Imamo veliko otrok in in ti so naše veselje. Bog daj, da bi ostali še tako veseli in preprosti. Od njih se lahko zelo veliko naučimo. Pater Ciril, en velik Bog plačaj in Frančiškov pozdrav: Mir in dobro!

Vaša sestra Tadeja Mozetič

SE IZPOD TRIGLAVA IN OD DRUGOD

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DRŽAVLJANSTU

V uradnem listu Republike Slovenije št. 96/02 je bil objavljen Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o državljanstvu Republike Slovenije, ki ga je državni zbor Republike Slovenije sprejel 25.10.2002 in, ki je začel veljati 29.11.2002.

Zakon prinaša tudi novost, kar zadeva pridobitev državljanstva Republike Slovenije za osebe slovenskega porekla. Priglasitev v državljanstvo RS – 2. Člen zakona: **Oseba, rojena v tujini, katere eden od staršev je bil ob njenem rojstvu slovenski državljan, se bo po novem lahko priglasila v državljanstvo RS do dopolnjenega 36. leta starosti** (do sedaj je bila starostna omejitev za prigrasitev 23 let). Navedeno med drugim pomeni, da bo ministrstvo za notranje zadeve RS v vseh tistih primerih, ko je oseba že vložila vlogo za sprejem v slovensko državljanstvo na podlagi izredne naturalizacije se pa v skladu s spremembo zakona za državljanstvo, o tem obvestilo stranko. V kolikor bo zainteresirana oseba izjavila, da se želi prigrasiti v državljanstvo RS, bo njena izjava skupaj z ispiskom iz rojstne (in poročne) matične knjige odstopljena pristojni upravni enoti zaradi naknadnega vpisa v rojstno matično knjigo.

SLOVENIJA IN AVSTRALIJA STA PODPISALI SPORAZUM O SOCIALNI VARNOSTI. Slovenski veleposlanik v Avstriji Ernest Petrič in veleposlanik Avstralije Max William Hughes sta v prostorih slovenskega veleposlaništva na Dunaju podpisala sporazum o socialni varnosti

med slovensko in avstralsko vlado, ki bo začel veljati v drugi polovici tega leta. Na podlagi podpisanega sporazuma, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, bo mogoče seštevati zavarovalne dobe oz. dobe pridobivanja za pridobitev pravice do pokojnine. Prav tako bo odslej mogoče izplačevati pokojnine v drugo državo pogodbenico, so sporočili z ministrstva za delo, družino in socialne zadeve.

Slovenska stran je v besedilo vključila tudi določbo, ki omogoča seštevanje pokojninske dobe, dopolnjene v tretjih državah, s katerimi ima Slovenija sklenjen bilateralni ali multilateralni sporazum o socialni varnosti. Ker je avstralska stran tako seštevanje dob iz tretjih držav izrecno omejila oziroma v slovenskem primeru od tega načela odstopila, velja določba le za slovenske državljane. Pokojnine, pridobljene na podlagi seštevanja dob, se bodo odmerjale po pravilu sorazmernosti.

MINISTRSTVO ZA KULTURO je v petek, 6. decembra, prejelo sodbo Ustavnega sodišča. Po njej je Blejski otok - poleg že vrnjene cerkve tudi druge objekte - vrnilo župnišču. Sodišče je namreč mnenja, da ni ovir za vračilo teh nepremičnin v naravi in da samo status nepremičnine, ki je razglašena za kulturni spomenik, ne predstavlja ovire za vrnitev v naravi. Pravni zastopnik blejske župnije Danijel Starman je sodbo pozdravil z besedami: "Sodišče je v obrazložitvi podrobno analiziralo vse razloge, zaradi katerih ni nobene podlage, da se Blejski otok kot celota ne vrne v naravi prvotnemu lastniku, to je župniji na Bledu."

V TRETJEM ČETRTLETJU letošnjega leta si je izbrane naravne znamenitosti, zgodovinske objekte ter muzeje in galerije v Sloveniji ogledalo 849.511 obiskovalcev, od tega 65 odstotkov tujih. Najbolj obiskana je bila Postojnska jama, kjer so zabeležili 260.420 ljudi oz. pet odstotkov več kot v enakem lanskem obdobju, muzej na Blejskem gradu si je ogledalo devet odstotkov več turistov (84.697), medtem ko je Predjamski grad obiskalo 49.541 ljudi, so sporočili iz državnega statističnega urada. Največje, kar trikratno povečanje obiska v primerjavi z lanskim tretjim četrtletjem so zabeležili v Arboretumu Volčji potok, muzejsko zbirko Tolmin pa si je ogledalo 218 odstotkov več ljudi. Najbolj se je obisk v omenjenem primerjalnem obdobju znižal v Belokranjskem muzeju, in sicer za 51 odstotkov, medtem ko je mozirski Savinjski gaj in partizansko bolnišnico Franja v Cerknem obiskalo 42 odstotkov manj ljudi. V igralnicah se je v tretjem četrtletju mudilo 575.395 obiskovalcev oz. dva odstotka manj kot v enakem lanskem obdobju, 89,7 odstotka od teh je bilo tujcev. V slovenskih kopališčih je bilo zabeleženih nekaj več kot dva milijona obiskov, od tega največ, 1,4 milijona, v termalnih kopališčih.

OB GODU ZAVETNIKA časnikarjev in sodobnih medijev sv. Frančiška Saleškega je Škofijski ordinariat v Mariboru pripravil tradicionalni sprejem za novinarje. V pozdravnem nagovoru je mariborski škof Franc Kramberger povzel nekaj misli papeža Janeza Pavla II., ki opozarjajo na pomen sredstev družbenega obveščanja. Pri sodobnih medijih ne gre zgolj za vprašanje nove tehnologije komuniciranja, temveč gre za vprašanje nove kulture, je poudaril škof Kramberger. Mariborski pomožni škof dr. Anton Stres pa je v krajšem predavanju razmišljal o odnosu Cerkve do pojava interneta.

Po mnenju škofa Stresa internet ponuja številne možnosti za dialog, enakopravno soudeležbo v komunikaciji, spravo in oznanjevanje evangelija. Vendar pa ostane prava komunikacija še vedno osebna in nobeno virtualno občestvo ne more nadomestiti pravega, medosebnega občestva, je dodal škof Stres. Sicer pa ima mariborska škofija odslej tudi svojo internetno stran. Zamisel zanjo se je porodila pred približno letom dni, namenjena pa je predvsem sprotnemu obveščanju o dogajanju v škofiji.

IZ WOLONGONGA

B o ž i č n e praznike smo lepo praznovali. Vsi iz naše družine smo se zbrali pri hčerki v Mittagongu. Tudi Franceljnova družina. Ob 8. uri zvečer smo imeli polnočnico. Cekev je bila polna. Drugače je le ob pogrebih. Na vseh svetnikov dan nas je bilo le 35, da se mi pater smili, ko pride sto kilometrov daleč.

Tu na sliki pa vidite, kako smo imeli svetega Miklavža. Parkelj je Francelj, angelček pa hči od Rosane Krčmar. Deset otrok je bilo obdarovanih. Ni veliko, toda nemško govorečih se je javilo devet, prišla sta pa dva. Sosed mi je dejal, da je bilo to zadnjikrat.

Gledam pri nas v Figtree je od osem do deset vdov. Moški so imeli velike skrbi in težka dela. Midva s Hansom se še kar dobro drživa. Hans dela skoraj vse sam, jaz imam izgovor, da imam še vedno dve bergli. Hvala Bogu za vse, le da ne bi bilo slabše.

Na sliki vidimo Miklavža (Hansa), ki poučuje našega desetletnega Petra, da mora starše ubogati in se v šoli pridno učiti. On pa je rekel: Yes, opa; yes, opa! Hans nosi očala, da ga ne bi prepoznal. Pa sem ga vprašala, kako pa veš, da je on? In mi reče: Poznam njegov glas! A ni dobro?

Lep pozdrav! Hans in Albina Konrad

NAROCNINA ZA Misli v letu 2003 je \$30 ZA AVSTRALIJO in \$70 ZA LETALSKO POŠILJANJE REVIFE PO SVETU.

HVALA VSEM VAM, ki STE ZE PORAVNALI NAROCNINO, DAROVALI V TISKOVNI SKLAD PATRA BERNARDA. Ti darovi NAM POMAGAJO, DA LAHKO IZHAJAMO VSE LETO. OSPANITE ŠE NAPREJ ZVESTI BRALCI, DOPISOVALCI in DOBROTNIKI VAŠIH MISLI. HVALA!

V samozaložbi je na 88. straneh izšla strokovna monografija avtorja Vojka Preloga z naslovom *AVSTRALIJA 2000 IN OSVOJITEV PRVE ZLATE OLIMPIJSKE MEDALJE ZA SAMOSTOJNO SLOVENIJO*, opremljena s slovenskim in angleškim tekstom.

Arhivsko gradivo - fotografije Mateja in Vojka Preloga dokumentirajo 27. letne olimpijske igre, nekaj najpomembnejših dogodkov na njih, deželo Avstralijo, ljudi in njih običaje. Zbirki bronastih kovancev in posterjev vseh 28. športnih panog, ter drugo zbrano gradivo nas seznanja kje, kdaj, kako so se odvijala tekmovanja, prikaže organizacijsko shemo olimpijske vasi, olimpijskega parka, širše okolice, železniškega in letalskega prometa, ter dopolnjuje fotografije. Hkrati so na fotografijah predstavljeni vsi slovenski olimpijci, predvsem pa najuspešnejši med njimi - veslači Iztok Čop, Luka Špič, Jani Klemenčič, Milan Janša, Rok Kolar, Matej Prelog, strelec Rajmond Debevec, atletinja Brigita Langerholc in za slovence najpomembnejši dogodki - priložnostna slovestnost ob dvigu slovenske zastave v olimpijski vasi, obisk predsednika Slovenije gospoda Milana Kučana pri slovenskih olimpijcih v olimpijski vasi, mimohod slovenskih olimpijcev na spektakularni otvoritveni slovestnosti na olimpijskem stadionu ter osvojitve prve zlate olimpijske medalje za samostojno Slovenijo in izjemnega četrtega mesta četverca brez krmarja, kar je hkrati najboljša uvrstitev mariborskih športnikov na letnih olimpijskih igrah. Predstavljena je tudi avstralska atletinja Debra Flintoff-King kot predzadnja nosilka olimpijskega ognja na otvoritveni slovestnosti 15. septembra 2000, slavje hrvaških navijačev ob osvojitvi zlate olimpijske medalje dvigovalca uteži Nikolaja Pešalova 18. septembra 2002 v olimpijskem parku in 23. septembra 2000 finalni boj četvercev brez krmarja med reprezentancami ZDA, Slovenije, Avstralije, Italije, Nove Zelandije, ter zmagovite britanske posadke v kateri je veslal eden najboljših športnikov vseh časov, petkratni dobitnik zlate olimpijske medalje Sir Steven Redgrave.

Upam da boste podprli prezentacijo nekaj najpomembnejših dogodkov na teh doslej najboljših in zglednih letnih olimpijskih igrah, z naročilom ekskluzivne izdaje monografije (formata 24x32,5 cm) v znesku 42.45 AUD na: gsm +38640295760 ali e-mail: vojko_prelog@hotmail.com.

ODPRI SE! je naslov nove revije za gluhe in naglušne. Urednik pater Bogdan Knavs piše:

V Sloveniji je ogromno ljudi, posebej pa otrok, ki so kakorkoli prizadeti. Zato potrebujejo še posebno pomoč, prijazno besedo, topel objem in znamenja, da niso ostali sami v svoji bolezni. Mi smo se odločili, da bomo vstopili k vsem tem ljudem, ki so naglušni in imajo težave s sluhom in govorom. Začeli smo izdajati glasilo z naslovom ODPRI SE in jim s tem pokazali, da jim želimo stati ob strani, se z njimi vsaj delno ukvarjati in jim ponuditi roko. Naredili smo internetno stran:

<http://ofm.rkc.si/odprise/>

SLOVENC V ŠVICI smo se zbrali v romarskem središču Einsiedeli in dobili novega misijonarja iz Kopske škofije. Na mizah pri kosilu smo imeli "Slovenijo" in notri je bila fotografija p. Valerijana Jenka ob nagradi. Čestitam mu in ga najlepše pozdravljam. Oba sva Šiškarja in letos sva imela več časa za pogovor. Upam, da se je srečno vrnil k vam! Ker ne poznam osebno nobene izobraženke v Avstraliji, si dovolim, da "Misli", posreduje moje pismo naprej. Svetovna konferenca izobraženek celega sveta bo v Perthu in zdi se mi, da bi Slovenke lahko prijavile "delavnico" na temo migracije ali starosti. Moje zanimanje velja Old Age and Migrationin. O tem sem govorila na zadnji konferenci v Ottawi. Tukaj v Švici, kjer živim 36 let, nas ta problematika zanima, ker se ena tretjina tujcev ne vrača domov v starosti. Oddaljena Avstralija pa ima drugačno situacijo in lepo bi bilo, če bi se slovenske izobraženke v Avstraliji vključile v avstralsko sekcijo, ki je organizatorica kongresa v Perthu. Jaz žal ne bom prišla, ker sem že bila tam in ne morem več potovati tako daleč. Dodajam, da sem v Sloveniji 1995 osnovala Združenje izobraženek v Sloveniji (ZUIS), ki me je imenovalo za častno članico. Vendar nimam več kontakta. Predstavljam si, da bodo podprle prvo Slovensko izobraženko kot kandidatko za predsedniško mesto RS. Bog ve ali so ženske v Sloveniji toliko solidarne in informirane o kvaliteti kandidat. Saj tudi v Avstraliji lahko oddate svoj glas!

Ljudmila Schmit Basel

e-mail: ljudmila.schmit@balcab.ch

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Požar v Canberri

18. januarja 2003

CANBERRA JE DOŽIVELA KATASTROFO, kot še nikoli. Že nekaj dni se je v bližnjem hribovju 'Brindabela Ranges', na zapadu mesta širil ogenj, ki se ni dal pogasiti, prav zaradi izredno velike suše in visokih temperatur zadnjih dni. Hribovje je že nekaj dni bilo zavito v gost dim, ki je sličil oblaku za neurje. Počasi se je bližal mestu in je z nasprotnega hriba, kjer živim, dajal pravi privid dežja. Včeraj se je ob močnem vetru oblak pomaknil do polovice doline in hitro napredoval. Po radiu so neprestano poročali o nevarnosti in oblasti so za nekatera predmestja razglasile izredno stanje. V omenjenih predelih so ljudem svetovali vrnitev na domove, da bi povzeli ukrepe in s tem obvarovali hiše.

Ker se je prav na ta dan poročila vnučinja Veronika, smo morali zapustiti dom, čeprav je bilo stanje grozljivo. Ko sva z ženo prispela v bližnji trgovski center, je ta bil zavit v trdo temo. Čeravno v letnem času, popoldan ob treh, je bila tema kot sredi noči. Povsod so bile prižgane luči in na cestah je bilo neverjetno veliko prometa, vsi avti pa s prižganimi lučmi. Ko sva prispela na drug konec mesta, se je dim videl v daljavi, izredno stanje se je pa širilo še na dodatna predmestja in radio je poročal o prvih pogorelih hišah. Število se je širilo od štiri ali šest na štirideset, skoraj na sto in čez; nevarnost se je stalno večala. V hudi zmedi nihče ni vedel kakšno je resnično stanje. Iz televizijskih poročil se zdaj da vedeti, da se je ogenj širil skoraj hitreje, kot bi kdorkoli lahko štel. Še zdaj je število prizadetih hiš v dvomu, vendar je zadnje radijsko poročilo omenilo 408 pogorelih in kakih 20 poškodovanih hiš, temu pa je treba dodati še 'Mount Stromlo Observatory' ter nekaj komercialnih in privatnih poslopij.

Po poročni sv. maši je nekaj gostov hitelo domov, čeravno so jih pri tem ustavljale zaprte ceste in policaji. Pripovedovanja Janeza Černeta in žene Zinke, ki sta šla na silo mimo policistov, sta prepričana, da sta rešila dom pred ognjenimi zublji; zgodba je grozljiva in zanimiva. Pravita, da je grmelo kot bližajoči se vlak ali deset helikopterjev, saj je tudi teh bilo nekaj v zraku. Po zraku so leteli kupi gorečega materiala, kot da to nekdo strelja iz topa. Ko so kupi goreče mase padali po strehah, je udarjalo, kot da pada kamenje. Vali vročine so se neprestano bližali, da se je zdelo, da se bo vsak moment vnela hiša. V neposredni bližini je zgorelo nekaj hiš, vendar prvi sosedje niso izgubili domov. Poleg vsega tega je eksplodiralo tudi nekaj plinskih bombic (embalaž), da je stanje bilo še bolj grozeče.

Do zdaj so znane štiri smrtno žrtve in več sto ljudi je dobilo opekline, trije med njimi težje, da so bili prepeljani v sydneyško bolnico. Da ni nihče v pogorelih hišah, menda še tudi ni sigurno, vendar bo poletna vročina to hitro pokazala. Ko sem se naslednji dan, v nedeljo, peljal na radijsko postajo 'Community Broadcasting Service', kjer naj bi imel Slovensko radijsko oddajo od 12. do 13. ure, se mi je šele pokazala prava slika. Bivša 'High School' kjer je oddajna postaja, ni poškodovana, vendar okolica je popolnoma črna in upepeljena, med temi sosednja državna stavba, veterinarska bolnica in otroški vrtec. Uničene so tudi vse električne in telefonske povezave, zato tudi postaja ni delovala in je do zdaj še neuporabna. Malo naprej, za vogalom naslednje ulice, je bila večina hiš pogorelih, naprej se pa ni dalo, saj je tik za tem mestni del Duffy, ki je najbolj prizadet. Zdaj vedo povedati, da je v tem predelu zgorelo nad 150 hiš. V prizadete kraje ne pustijo gledalcev. Približno četrto mesta je ostalo brez elektrike, kar pa je zdaj zopet

popravljen. Velik problem bo postala oskrba vode, s katero smo že zdaj morali močno štediti. Problematičen bo vsak dež, ki bo s pepelom in zemljo onesnažil skoraj prazne rezervarje, da bo voda postala neužitna.

Žal je prizadetih tudi nekaj Slovencev. V Duffiju je živela Dorica, hčerka že nekaj let pokojnih Kavčičev z Gorenjske, žal ne vem njenega priimka. Kjer je razdejanje najhujše, je med drugimi morda prizadet tudi njen dom. Ker so ulice zaprte, tega nisem mogel preveriti. Tudi hiša Ivana in Marije Urbas v Torrensu je prizadeta. Živeli so ob robu hriba, ki je popolnoma zgorel, vnele so se tri hiše, med njimi prav Urbasova.

Veliko je prizadetih tudi živali, domače in gozdne. V blišnjem naravnem parku menijo, da je poginilo do 80 odstotkov živali in da bo trajalo najmanj pet let, predno se zopet razmnožijo. Verjetno bi nekaj teh uničila tudi lakota, ki je povezana z veliko sušo.

Dan po katastrofalnem požaru je vreme precej zmerno in veter skoraj neopazen. Mesto je zopet zadihalo, čeravno je dovolj dima in smradu po ognju. Še vedno pa je v nevarnosti severno zapadni del mesta, kjer so do zdaj bili neprizadeti. Dežela je polna slame in suhega goriva, ki postanejo ob močnem ognju leteče bakle, najbolj nevarni pa so bili borovi nasadi, ki so segali prav do mesta in so popolnoma uničeni. Tleči ogenj v drevju in grmovju ima vsako možnost, da nevarnost ponovi in razširi. Pomaga nam lahko le težko pričakovani dež, ki ga ni na nobenem obzorju in je morda še nekaj mesecev proč. Bog nam ga lahko pošlje, čeravno ne kaže, da smo ga lahko poslali.

Cvetko Falež

**Po ugodno ceni prodajam zemljo v bližini
Cerkniškega jezera. Pokličite na tel. številko:
03 8307 2568.**

Pastoralni obisk na Zlati obali v Kraljičini deželi (QLD)

PASTORALNI OBISK imamo vsako leto kmalu po Božiču – tam okoli novega leta. Celo počitnice družin in mladine v Kew pogojujejo, kdaj bomo šli na pot. Letos je bila ta zaupana meni, ki sem se podal med prijatelje in dobrotnike v teh krajih v soboto, 4. januarja. Na letališču me je sprejel Simon Klemen in me odpeljal na njihov dom, ker je znani dobrotnik in prevoznik Jože Vah z ženo dobil težko pričakovani obisk iz Slovenije. Pa vseeno smo imeli večerjo pri Vahovih v Nerangu in se z njimi odpeljali v Surfers Paradise, kjer je bila sveta maša v cerkvi Srca Jezusovega. Po kar lepem sodelovanju dvajseterice, smo se nekateri odpravili na prijateljski pogovor in malico h Klemenovim in se okrog desete ure razšli.

Zjutraj, kdo bi mislil, da zadnjikrat, je Jože Vah ves svez in vesel prišel pome z ženo Albino in gosti Matejem in Petro ter nas odpeljal v Cornubio na Hribček, kjer je bila v dvorani Planinka ob 10.30 sveta maša z lepo udeležbo in sodelovanjem ob spremljavi Stanka Sivca. Po kosilu sredi popoldneva sem se s Cudermanovima Anico in Mirkom odpeljal na Mt. Mee. Tam sem bil res na okrevanju, vmes maševal (v ponedeljek v Buderim), v torek z molitveno skupino, obiskal nekaj bolnikov in nato še v sredo, ko sta me dobrotnika in gostitelja odpeljala na letališče za Melbourne, kjer naj bi bil v pomoč v času počitnic družin in mladine. Kako smo doživljali praznik Razglašnja na Hribčku in in v Buderim, nam bo prikazal naš Mirko v sestavku.

p. Filip

Iz Queenslanda

poroča Mirko Cuderman

DA VAS OB ZAČETKU NOVEGA LETA SEZNANIM Z ŽIVLJENJEM slovenske skupnosti društva Planinke, se se namenil, da Vam napišem par vrstic. Najprej bi Vam rad predstavil nov odbor: Marica Podobnik je predsednica, Jože Vah podpredsednik, Štefka Andlovec je tajnica in Pavla Pregelj je blagajničarka. V odboru so še: Stane Cerar, Vlado Langeršek, Rozita Špilar in Andrej Kirn kot načelnik balinarjev. V začetku decembra nas je obiskal Miklavž z spremstvom angelov in parkeljna.

Miklavževanje je ena najuspešnejših prireditev tukaj, ker vedno privabi mlade in tudi ne tako mlade, saj so takrat po navadi zbrane pri Planinki vse tri generacije tukajšnjih Slovencev. To srečanje je takozvani "reunion" s tistimi rojaki, s katerimi se vidimo bolj poredkoma. Poleg rednih mesečnih piknikov in silvestrovanja smo imeli 5. januarja v društveni dvorani tudi **božično sv. mašo**, ko smo imeli **obisk patra Filipa**. Tudi tokrat se nas je zbralo kar lepo število. Slišali smo zanimivo evangeljsko razlago sv. treh Kraljev, ki so obiskali verjetno že enoletnega Jezusa že v hiši in ne v hlevu ter da so se vrnil domov po srečanju z novorojenim Kraljem po drugi poti - poti prerojenja. Ta razlaga marsikateremu lahko zelo obogati predstavo božičnega časa, saj ji da večji in širši pomen obiska treh Modrih. Naslednji dan v ponedeljek je pater Filip daroval sv. mašo še za rojake na Sunshine Coastu in sicer v Buderimu. Tam je Mirka Zavnik lepo organizirala vse potrebno, da smo imeli res lepo in veselo srečanje. Hilda Marin pa se je v imenu rojakov iz sončne obale zahvalila patru Filipu za obisk, posebno še ob času patrovega okrevanja po operaciji. Upam, da je patrova kamera ujela vse navzoče tam. Bilo nas je 22. Po maši se je ob obilni postrežbi gospodinj in s pomočjo pevcev - posebno Franca Hrvatina in ostalih praznično srečanje nadaljevalo še dolgo po maši. Srečno, zdravo in uspešno novo leto 2003 želim vsem ter lepe pozdrave iz Kraljičine dežele - Queenslanda. Hvala Vam za lep list.

Ob tej priliki bi rad dodal še eno ime pokojnih iz Qld. **MARIJA SKAPIN** rojena v

Gorici leta 1921, je umrla v Brisbanu 12. julija 2002, pokopana je na pokopališču v Benleigh. To so edini podatki, ki jih imam. Ako mi uspe izvedeti še kaj več, Vam bom naknadno poročal.

Komaj sem Vam oddal zadnje pismo iz Queenslanda nas je tukaj pretresla žalostna vest o smrti našega prijatelja JOŽETA VAHA. Poročal bi vam rad o življenju pokojnika in njegovem velikem doprinosu naši slovenski skupnosti na tem delu Avstralije.

Jože Vah se je rodil 19. marca 1926 v vasi Buče na Kozjanskem, kot sin Marije in Mihaela. Obiskoval je osnovno šolo v Zagorju pri Pilštanju in nato klasično gimnazijo v Mariboru.

Med drugo svetovno vojno je bil mobiliziran v nemško vojsko, kjer je bil pilot vojaškega letala. Po vrnitvi v Slovenijo je kmalu zatem doživel novo mobilizacijo, tokrat v partizansko vojsko.

Pred skoraj 53. leti (5. 2. 1949) se je poročil z Albino Sabadin, doma iz Marezige pri Kopru. Leta 1951 je pobegnil v Trst, za njim pa še njegova žena Albina. Jože je z družino pred 49. leti (8. januarja 1954) prišel v Avstralijo; najprej v Bonegillo, nato v Melbourne. Med bivanjem v Melbourneu je Jože opravljal razna dela, kot so obiranje sadja v Shepartonu, delo v proizvodnji avtomobilov Holden in prevozništvu po samem mestu Melbourne in kasneje po interstate relacijah.

Novembra leta 1972 se je družina preselila v Queensland, kjer je Jože vozil svoj taksi, kasneje pa tovornjak.

Mirko Cuderman je ob začetku pogrebne maše spregovoril Jožetu Vahu v slovo.

Po dolgoletnem garanju ga je Bog poklical k sebi. Umrli je 9. januarja v Nerangu. Ta žalostna vest nas je vse močno pretresla, saj naša slovenska skupnost ni več ista, kot je bila prej. Osebno sem izgubil dobrega prijatelja. Mi vsi pa smo tukaj izgubili močan steber slovenstva v tem delu Avstralije. Jožeta sem spoznal pred 30 leti, kmalu po njegovem prihodu v Queensland. Bil je eden redkih, ki ga ni bilo treba navduševati, naj se pridruži

društvenemu delu. Jože se je vedno sam že vnaprej ponudil, da nam pomaga, kadar je bilo treba. Z njegovim tovornjakom je pogostokrat prišel na hribček in nam pripeljal ta ali oni material. Leta 1978 se je pridružil odboru Planinke. Naslednje leto 1979 ko je Planinka praznovala 25 - letnico, je bil Jože že predsednik društva. Od takrat naprej sta bila skupaj z Albino pogostokrat vključena v društvenem odboru. Letošnje leto je bil podpredsednik. Slovenska družba mu je v življenju zelo veliko pomenila. Več kot deset let je bil predsednik Slovenskega narodnega Sveta Qld. Poznali smo ga tudi kot dobrega pevca pri slovenskih mašah, med domačo družbo ali na društvenih prireditvah. Imel je dober nastop pred občinstvom, govoril je samozavestno in prepričljivo.

Zadnjih 17 let je skupno z ostalimi radijskimi uredniki redno vodil slovenske radijske oddaje na postaji 4EB v Brisbanu (**na fotografiji zgoraj nekaj dni pred smrtjo**). Bil je tudi 15 let v radijskem odboru, kot konviner ali vice konviner. Letošnje leto pa je bil blagajnik. Oddaje je pogostokrat sestavljal s pomočjo računalnika in internetno povezavo z radiom Ognjišče in internetno povezavo z domovino. Prav tam za računalnikom, kjer je preživel veliko časa, za pisalno mizo in računalnikom, je podlegel srčnemu napadu. Več let je vodil samostojno slovensko radijsko oddajo na postaji 4CRB na Gold Coastu. Zaradi velike razdalje med domom in radijskem studijem ter društvom Planinke je tekom let v korist slovenske skupnosti prevozil dosti več kot 100.000 km na lastne stroške. Delal je predvsem za korist slovenske skupnosti.

Jože je bil poznan tudi po svoji gostoljubnosti. V njegovem domu je bilo tekom let sprejeto veliko

število obiskov - gostov iz Slovenije in drugod, predvsem pa vseh naših duhovnikov, ki so obiskali našo slovensko skupnost tukaj. Vsakdo je bil pri Jožetu in Albini dobrodošel in lepo sprejet.

Pogrebno sv. mašo sta v cerkvi Srca Jezusovega Clear Island Waters ob zelo številni udeležbi rojakov in prijateljev, ki so prišli od blizu in daleč, opravila pater Valerijan in pater Ciril v sredo, 16. januarja 2003. Jože poleg žene Albine, hčerke Ljubice

in Albince, sina Edija ter 8 vnukov in 4 pravnukov zapušča še veliko prijateljev in znancev. Vsi ga bomo zaradi njegove družabnosti zelo pogrešali. Dragi Jože, počivaj v miru. Naj Ti bo ljubi Bog dober plačnik.

Mirko Cuderman

Oglašam se, ker sem imela srečo, da sem preko Misli dobila mojo faranko **Dorico Čelik – Poliak**. Je isti letnik, kot sem tudi sama. Povedala mi je, da je šla po končani osnovni šoli v Tolmin na gimnazijo, jaz pa sem se šla v Idrijo učiti šivanja. Nisva se več srečali. Ko pa sem šla v Sydney na zlato mašo patra Valerijana sem izvedela, da je Dora že odšla po Božje plačilo 15. julija 2001. Mož George, ki je po rodu Srb, nas je povabil na obisk in smo šli skupaj na pokopališče, kjer je krasno zasajeno s cipresami. Vem, da je Dorica srečna. Imela je tri otroke. Hčerka je učiteljica in sinova sta oba inženirja. Lep pozdrav vsem bralcem Misli. Vem, da je tudi takšnih veliko, ki umrejo in nihče od nas ne napiše o njih.

Pri vseh govorih in lepih besedah izrečenih Jožetu Vahu v slovo, bi samo še to pripomnila. Bilo je nekako pred tremi leti, ko smo imeli letni občni zbor za Radio. Slabo nam je kazalo in bi kmalu izgubili našo »uro na teden«, ker so tudi prijatelji obnemogli, pa pride skozi vrata človek, Slovenec po materi. Bil je plačan član radijske postaje 4EB in je imel pravico voliti in biti izvoljen. Ko se je vse srečno končalo, je Jože vkleknil: »Tega človeka je danes nam sam Bog prinesel.« Tak je bil Jože, zaupal je v božjo pomoč. Zato naj mu ljubi Bog da večno plačilo v nebesih.

Marica Podobnik
predsednica društva »Planinka«

PISMO IZ WOLLONGONGA

V Wollongongu je vsako drugo nedeljo v mesecu veselo snidenje z rojaki. Lepo je vse po domače. Pogovorimo se v priložnosti vsak za svoj dobrobit.

Cerkev je lepo urejena, kakor tudi vsaka, ki jo ob nedeljah obiščemo.

Vsi smo večina priletni, v visokih letih in zato še težje čakamo pogovora, domače besede. Naša rodna govornica nas že kar nekako muči. Pisma iz rodnega kraja prihajajo v lepi napredni slovenščini. Tu pa seveda še kar vztrajamo, da v tujini ne zamre. Večkrat se kakšna tuja beseda s silo pridruži in kviri domač razgovor. Naša mladina je dorastla in je tudi v težavah. Šole so pač izven rednega slovenskega jezika, zato je vsem težko zaradi prave slovenščine, starejšim in mladini. Razumljivo je, da se mladi rod težko pridruži slovenskemu društvu, starejši rojaki pa tudi ostajamo zadaj. Gotovo imajo nekateri glasbene inštrumente in, da bi se vsaj nekajkrat pridružili pri slovenskih klubih.

Pesem poživi, ples pa tudi, brez tega bi svet težko obstajal. Vsi se radi udeležimo slovenskega veselega razpoloženja. Seveda, tudi ne manjka dobre kapljice in kaj sladkega.

Mladina je priljubljena in tako bo vedno, dokler bo svet obstajal, posebno še tistim, ki čakajo okrevanja, da se olajša njihovo slabo zdravje.

Naslednje leto, kaj bo vsem prineslo? Gotovo vsi pričakujemo le najboljše.

Voščim vsem srečno, blagoslovljeno in uspeha polno Novo Leto 2003.

Lepo pozdravljeni, Bog živi!

Ivanka Žabkar

STOPAJOČ V LETO 2003 premišljujemo

kaj vse nas bo dohitelo, obljubljam si večjo ali manjšo prizadevanje kot lani, želimo si marsikaj. Kakšne so pa možnosti?

Čudežev ne moremo pričakovati, še manj pa jih ustvarjati. Živimo v upanju in zadovoljstvu, da smo do sedaj ledino orali, posejali in sedaj pač pridelke več ali manj, če nam je šlo po sreči, lahko uživamo. Hvala Bogu in nam samim, če smo uspešno krmarili. Naša rojstna domovina je v enajstih letih samostojnosti dosegla ravnotežje, ki si ga je zaželela s skoraj 100% participacijo na plebiscitu 26.12.1990 in je po tisočletnem

pripadništvu 25.6.1991 postala samostojna država Slovenija. V lanskem letu so se ji odprla vrata v pripravah na vstop v Evropsko zvezo in NATO. Za nas po svetu, ki smo zvesto, vendar tanko vejevje te slovenske lipe, se počasi urejajo zadeve. Majhno, toda pomembno nam je ta naša mala državnica ponudila vračanje vzetega premoženja in tako rekoč podarila delništvo, ki ga lahko vnovčimo ali čakamo na ponujeno priliko. Za nas avstralske Slovence pa je pozitivna poteza lanskega decemberskega sklepa ureditve prenosnih pokojnin in zdravniškega varstva. V tem letnem začetku finančnega poslovanja – od prvega junija dalje - bomo lahko predložili našo delovno dobo v Sloveniji tamkajšnjemu socialnemu svetu, preko konzulata v Canberri. Verjetno bo temu dodan prenos zdravstvenega zavarovanja za časa vašega bivanja v Sloveniji. Za vse podrobnosti lahko pokličete direktno slovensko predstavništvo v Canberri med delovnim časom g. Bertonclja ali g. Rodeta na številko 02 6243 4830.

Istočasno za vse vas, ki ste bili za časa druge svetovne vojne na delu ali ujetništvu v Nemčiji, je v članku revije Seniors News podrobnost, kako lahko zaprosite za nemško pokojnino.

Tudi mi v Avstraliji smo v lanskem letu doživljali pomembne obletnice naših cerkvenih predstavnikov in cerkva ter pomembna društvena obdobja. Melbournski upokojeanci in prijatelji smo obiskali sorojake v Queenslandu, Milduri in si ogledali marsikaj ter se srečevali z izmenjavo misli ob prijetnih mesečnih kosilih v cerkvenem in društvenem svetu. Ogledali smo si upokojevska naselja, kjer skrbijo za brezskrbno življenje pod 24 urno varstveno in zdravniško oskrbo. Premislite!

S pomočjo vas, dobrih ljudi, smo lahko uspešno in prijetno predstavili slovensko kulturo, umetnost in izraz na Razstavišču Victoria Marketa in Royal Exhibition Building. Izrečna hvala našim mlajšim in srednjeletnikom za glasbeno predstavitev slovenskega zvoka in posebno našim upokojevcem za predstavo slovenske folklorne na odru in na stojnicah. Vabimo vas, da sodelujete s pridnimi društvenimi in cerkvenimi delavci. Odprite vaše bogate skrinje našega slovenskega ideala, da ga v skupnem sodelovanju predstavimo in delimo s sonarodi te naše dobre Avstralije.

Helena Leber
socialna delavka

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živijo od Andreja Bratina!

I had the best time at school in Slovenija, it was so great to hear the teachers and students speaking fluent Slovene! I am back now, but I miss it there especially the snow and 'burja'!

I arrived back in Australia near the end of January and the temperature difference was unbelievable, -15 and 34 degrees. Luckily I spent the week at Mt. Eliza where I rested for half of the week, before taking my first peak at the beach.

Also during the week, p. Metod arrived in Australia for a 3 week holiday. We hope he has great summer weather here.

Remember if you would like to send a message to the Misli's Youth Section, then write:

misli_corner@hotmail.com

Avstralski dijak v vipavski šoli

V začetku, ko sem prišel v Slovenijo, sem imel mešane občutke o tem, kako me bodo ljudje sprejeli. Mislim sem, da bom v tem novem okolju popolen tujec. Toda že po prvih srečanjih z ljudmi sem ugotovil, da so do mene vsi prijazni, gostoljubni in radovedni o moji dotedanji življenjski poti.

Prvi dan, ko sem prišel v Vipavo, je bila že noč. Odšel sem v dom, kjer sem najprej srečal gospoda Stanka. Nato me je odpeljal v sobo. Vprašal me je, če sem utrujen, odgovoril sem mu da 'zelo'. Rekel mi je, da lahko grem takoj počivat. Bil sem zadovoljen, dokler mi ni povedal, da se pouk začne že ob pol osmih, in še več, da so jutranje molitve že ob pol sedmih. To je pač šola!

Bil sem tudi zelo presenečen nad glasbo, ki me je zjutraj prebudila iz trdnega spanca. Bil sem še nekoliko

utrujen, a moral sem iti v šolo. Srečal sem se z gospodom ravnateljem Anželom, ki me je peljal v drugi C razred, kjer sem se predstavil učencem. Seveda sem bil takoj v središču pozornosti. Bilo mi je nekoliko nerodno, zato sem se vsedel v zadnjo klopo.

Še posebej sem se težko znašel, saj nisem poznal nikogar. Med odmorom sem opazil, da se drugi pogovarjajo o meni, namesto z menoj. Počasi pa sem spoznaval vedno več prijateljev v krogu katerih sem se počutil bolj domače.

V tem času sem spoznal veliko stvari, ki so drugačne, kot pri nas. Na primer tam so šole mešane, jaz pa obiskujem šolo samo za fante. Pri nas se ne preobuvamo, nosimo pa uniforme, ki so enake za vse fante. Veliko razliko sem opazil tudi v šolskem sistemu, ki je pri nas veliko bolj pester, saj lahko izbiramo med številnimi predmeti. Na primer: V prvem letniku gimnazije lahko izbereš umetnostno smer, humanistično smer in tako naprej...

Dovolite mi, da se ob tej priložnosti zahvalim vsem profesorjem, ki so me v tem času vzpodbujali in so mi bili v veliko pomoč pri učenju slovenskega jezika.

Seveda bi se rad ob tej priložnosti zahvalil vsem, ki ste mi omogočili, da sem ta obisk v Sloveniji preživel zelo lepo. Posebej bi se zahvalil ravnatelju Vladu Anželu, za tako topel sprejem na šoli, gospe Sandi Ceferin, ki mi je omogočila obisk Slovenije, moji profesorici slovenščine, gospe Aleksandri Ceferin, ki me je naučila prvih osnov slovenskega jezika. Hvala tudi še enkrat vsem tam v domu in hvala vsem v Škofijski gimnaziji Vipava!

Proslava 25. obletnice pouka slovenskega jezika

Samo nekaj besed o pripravah na **proslavo 25. obletnice pouka v soboto, 22. marca, v dvorani sv. Cirila in Metoda v Kew**. Začenjajo se glavne priprave in še nekaj važnih odločitev. Medtem bi vam rada povedala o tem, kaj se bo dogajalo v februarju.

Del prireditve bo srečolov in imamo pripravljenih v ta namen nad trideset lepih nagrad. Srečke bomo prodajali v verskem središču in po klubih. Dali vam bomo tudi priložnost, da kupite vstopnice z všteviličenimi sedeži. Kje in kdaj bodo na razpolago in koliko bodo stale, vam bomo sporočili tekom februarja. Oglejte si prosim oglasno desko v verskem središču in v klubih.

Zgodaj v februarju bomo razposlali povabila. Glede visokih gostov iz Slovenije še nimamo odgovora. Kot morda že veste, niso povabljeni gostje, ki so povabilo že sprejeli, več na svojih službenih mestih. Politična pokrajina se je v Sloveniji sedaj precej spremenila in ob času, ko gre ta članek v tisk, še nismo dobili odgovora. Stvar je v rokah odpravnika poslov g. Bojana Bertoncija. Glede te zadeve sem tudi v povezavi s sorojaki v Sydneyju, saj smo imeli v namenu dvojno proslavo. Verjetno se bodo stvari v kratkem razčistile. Na vsak način bom prosila za odgovor, ali da ali ne.

Sedaj pa še na kratko o **jubilejni knjigi SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA (z ilustracijami približno 150 strani)**, ki je na poti do tiska. V naslednjem tednu bo sestavljena in oblikovana, poslana tiskarju na vpogled, sledil bo natančen pregled besedila in nato tiskanje. Oblikovalka je Tanja Ledwyck (roj. Brgoč). Tiska jo Ernest Orel v Adelaidi. Knjiga bo bogato opremljena s fotografijami (nad 70) in dokumenti slovenskih

storitev in uspehov na šolsko-vzgojnem področju. Knjiga vsebuje imena vseh učencev (480) in vseh učiteljev v Viktoriji, ki so učili v srednji šoli pa tudi v slovenskem centru in v društvih. Pisana je v angleškem jeziku, lahko boste pa tudi brali lepo število slovenskih besedil, ki so jih napisali učitelji in učenci.

Dragi rojaki, pozvala sem vas že na prednaročila in nekaj se vas je odzvalo. Lepo se vam zahvaljujem!

Vendar dosedaj nimam še dovolj naročil, da bi lahko presodila, kako visoko naklado lahko naročim.

Prosila bi za vašo podporo s tem, da naročite naprej in sicer do srede februarja. Do takrat stane knjiga \$20, pozneje bo \$25.

Lahko me pokličete po telefonu, na:

03 9544 0595, Lucijo Srnc na 03 9870 4810

ali druge člane pripravljalnega odbora, Metko Lenarčič, Lidijo Čusin, Anico Smrdel. Lahko naročite samo za sebe ali tudi za druge. Povejte samo svoje ime in ime drugega naročnika in koliko knjig želite naročiti. **Knjige boste lahko dobili na prireditvi, 22. marca.**

Lepo se vam že vnaprej zahvaljujem in pozdravljam! Drugič pa še kaj več!

POUK SLOVENSKEGA JEZIKA

Spet se začenja novo šolsko leto in kot druga leta vabimo na vpis vse, ki se želijo učiti, oziroma izboljšati slovenščino.

Poučevanje slovenskega jezika se prične v soboto, 8. februarja, ob devetih zjutraj, na Princes Hill Secondary College, North Carlton, Arnold Street.

Prijavite se v pisarni pri vhodu, dali vam bodo prijavnico in vas napolnili v slovenski razred.

Letna vpisnina je:

za vse razrede srednje šole \$46 letno, za VCE razrede \$58, za odrasle \$150.

Plačate med tednom v banki, in izročite naslednji teden v šolsko pisarno.

Če že dobro obvladate govorno slovenščino se lahko tudi prijavite na VCE. Če imate kakšna vprašanja lahko pokličete na številko 9544 0595.

Saša Ceferin

Predstavljamo vam mlado slovensko družino v Avstraliji

dr. Marko Stare s soprogo dr. Dominiko roj. Mohorič in njunim triletnim sinčkom Timom.

Marko je bil rojen v Avstraliji in se je z družino preselil v Slovenijo. Po nekaj letih se je vrnil v Sydney, kjer je bil poleg svojega študija ena izmed zvezd Igralske družine Merrylands. Ponovno je šel v Slovenijo, kjer je nadaljeval študij medicine. Spoznal je Dominiko Mohorič in se z njo poročil. O njuni skupni poti pravi Dominika: "Kot vsak začetek je bil tudi najin težak. Pred tremi leti sva z Markom končala študij medicine na ljubljanski univerzi. Po končanem pripravništvu v izolski bolnišnici sva pospravila kovčke in se s takrat pet - mesečnim Timom odpravila v Sydney. Diplomo medicinske fakultete so nama sicer priznali, vendar sva morala opraviti tri izpite za registracijo pri avstralski medicinski zbornici.

Ponovno sva se oprijela knjig in se leto dni kasneje vpisala na podiplomski študij na Sydneyski univerzi, Tim pa je začel hoditi v bližnji vrtec. Moram priznati, da je bilo včasih zelo naporno, vendar sva bila večnega učenja vajena že iz študentskih let, zato nisva obupala. Pa tudi rezultati so postajali vidni in kar kmalu so bili izpiti za nama. Ko pomislim nazaj, si kar težko predstavljam, kako izgubljeno sem se počutila prve mesece. Ves promet je potekal po "napačni strani" ceste. Toliko ljudi različnih narodnosti sem videvala po ulicah in vsi so govorili v svojem jeziku. Še sedaj se počutim, da sem na počitnicah. Najbolj čudno pa se mi je zdelo, da proslavljamo Božič sredi poletja. Dobro se spominjam, kako mi je šel sneg po ljubljanskih ulicah na živce in kako sem želela vedno živeti nekje, kjer ni nikoli snega. Zdaj od vsega najbolj pogrešam sneg. Pa smo se kar hitro vživeli. Z Markom ne bova nikoli pozabila od kod prihajava, saj sva pustila v Sloveniji ogromno ljudi, ki nama veliko pomenijo. Čutiva pa, da jih nisva zares pustila. Saj je ves svet ena sama vas. In tehnološki napredek kar naprej krajša razdalje.

Končno je prišel težko pričakovani dan. Še zadnjikrat grem proti železniški postaji, se še zadnjikrat peljem na univerzo, da postorim še zadnje opravke. Danes popoldne se odpravljam v Hobart, kjer naju s

Timom komaj čaka Marko. Vendar to še zdaleč ni zadnja postaja. Kje bo naša družinica čez nekaj let, še ne vem. Vem pa, da bomo srečni, dokler bomo skupaj in dokler bomo imeli priložnost ukvarjati se s stvarmi, ki nas veselijo.

Hobart je torej kraj, kjer bova nadaljevala zdravniško delo. "

Dominika Stare

Pod Južnim križem

Uroš, Miha in Jure, fantje iz Slovenije, raziskujejo avstralska prostranstva.

Pot v Avstralijo je za vse nas pot presežnikov. Najdaljša, najbolj odaljena od doma in najbolj drugačna od vseh ostalih vdranj. Najbolj drugačna zato, ker smo prvič nad seboj ugledali zvezde, ki na nebu rišejo drugačne slike in nam nič več znane podobe.

Tudi najdaljša pot in najdaljše potovanje se začne s prvim korakom. Simbolno smo naredili prvi korak na naši poti na novega leta dan. Sledil je stisk rok z domačimi in najbližjimi prijatelji. Še poljub za slovo in prestopili smo domači prag. Let do Avstralije je minil mirno. Po pristanku v Melbournu nas je pozdravilo poletje. Zimska oblačila smo zamenjali za poletna. Takšen pa je bil tudi sprejem v Baragovi hiši, kjer smo se še isti večer udeležili svete maše. Naslednji dan smo si ogledali mesto iz tramvaja.

Pot nas je naprej vodila na Tasmanijo ali kot ji še mnogi rečejo Van Diemen's Land. To je otok neokrnjene narave, divjih rek in potokov, prostranih deževnih gozdov in spektakularnih gorskih vrhov. Navdušeni od naravnih lepote in kristalno čistega morja, smo se najprej odpravili na vzhodno obalo. Tu so se začele naše ribiške

dogodivščine. Pogledi v mreže ribičev na obali so nas takoj prepričali, da je vredno poskusiti. Vendar je našo neizkušnost takoj opazil ribič iz Sydneya in nam priskočil na pomoč. Z nekaj nasveti in dvema velikima ribama nam je pokazal pravo pot. Tudi pri nas se je izkazalo, da je človeka bolje naučiti ribe loviti, kakor pa mu jih dati. Z vzhodne obale smo se odpravili v osrčje Tasmanije, nacionalni park Cradle Mountain. Tu so nas navdušila in očarala mogočna drevesa. Ta ista drevesa za svoje preživetje v neizprosni bitki za obstoj potrebujejo močne korenine. In prav takšne korenine morajo imeti avstralski Slovenci, da tu spodaj ohranjajo lepo slovensko besedo in običaje. Pod enim od takšnih mogočnih dreves je tekla reka Iris. Tam smo si postavili šotor in preživeli dve čudoviti noči pod južnim nebesnim svodom. Od pogledu na reko, ki je neutrudno tekla mimo, smo se spomnili na rek: "Reka je vedno ista, a vsak trenutek drugačna."

S tem smo zaključili nepozabno vandranje po Tasmaniji. Naprej nas bo pot vodila po osrčju Avstralije vse do Sydneya, kjer bomo zaključili našo odisejado.

Ob koncu našega kratkega potopisa še misel, žal prezgodaj preminulega svetovno znanega slovenskega alpinista, Nejca Zaplotnika: **"Kdor išče cilj bo ostal prazen, ko ga bo dosegel. Kdor pa najde pot, bo cilj vedno nosil v sebi."** Upamo, da bomo našli pravo pot.

Jure, Miha, Uroš

VAŠI DAROVI - DO 31.1.2003

ZA BERNARDOV SKLAD: \$140: M.&P. Beribak. **\$105:** Emil Lagondar. **\$100:** Štefan Žalik, Justi Mrak, Niko Krajc. **\$50:** Pauline Pahor, Franc Šveb, Marija Umbrazunas, Peter Bizal. **\$40:** Leon Robar, Drezga Slavko, Janez Robar, Fani in Peter Natlačen, Frank Tomažin. **\$30:** Andrej Lenarčič, Kragelj, Julijana Košir, Sylvia Goetzl, Mikula, Marija Oppelli. **\$25:** Cecilija Pirnat. **\$20:** Terezija Ferencz, Lojze Korošec, Karlo Štrancar, Angelca Povh, Anica Sivec, Janko Filipič, Emilija Rutar, Ivanka Štembergar, Franc Rolih, Marija in Ivan Harej, Vinko Lunder, Ivan Ladoh, Alojz Žagar, Tilka Matjašič, Emil Fink, Andrej Grlj, F. Baša, Franc Polanec, Jože Kovačič, Stanko Tomšič, Karel in Dorothy Geržina, Ema Kowalsky, M. Šušteršič, Jože Markočič, Pavla Fabian, Franc Podobnik, Jože Novak, Franc Danev, Marica Podobnik, Vinko Ovijach, H.&E. Wajon. **\$15:** Štefan Kolenko. **\$10:** Zora Johnson, Ivan Stanič, Lotte Rafolt, Gracijan Pirc, Bruno Pavšič, Mario Vihtelič, Marija Milič, Božidar Mavko, A.M. Colja, Albin in Zora Gec, Franc Janežič, Richard Vrbanc, Tone Tomšič, Jože Lapuh, Tatjana Tee, Branka Iskra, Slavka Franetič, Peter Tomšič, Peter Bole, Tone in Branka Brožič, Danica Perko, Dora Srebroff, Zlatko in Marta Skrbiš, Franc in Franciška Maver, Viktor Bizjak, K. Vodnik, Cirila Neubaver, J.&A. Andrejaš, M. Rogl, Irena Renko, Elizabeta Kenda, Jože Hvala, Janja Sluga, Marta in Anton Kristan, Barbara

Marinčič, Zinka Kaiser, Milka Medica, Tone Brne, Vučko Antonija, Zofija in Alojz Hrast, M.&MA. Kavič, Kristina Varsavsky, Valentina Mimič, Anton Špiclin, Veronika Robar, Ivan Stanjko, Ivan in Ladislava Hozjan, M. Magdalenič, Marija Čeh, Slavica Brumec, Neža Tush, Anastazija in Branko Jerin, Ana Ogrizek, Elizabeth Kovačič, Ana Nemeč, Hinko Hafner, Zinka Kaiser. **\$5:** Franciška Ludvik, Krojs Sofija, Marian Saksida, Katarina Hvalica, Gregorič Marija, Marija Burlovič, E.M. Benc, Terezija Jošar, Jože Cetin, A.&M. Fabijan, Helena Hilla, Jože Malnarič, Alexander in Lilijana Gubic, Jože Zorman, Irena Grassmayr, Josephine Urbančič, Emilija Rutar, Ritlop Marija, Miha Ulcej, Leopold Matelič, Drago Grlj, Olga Reholc, Kristina Car, Mira Urbanc, Franco Roža, Franco John.

ZA LAČNE: \$300: I.I.B.I. (V zaobljubo in zahvalo).

\$40: Alojzija Gosak, Ivanka Bajt (namesto božičnih voščilnic). **\$30:** Marta in Anton Kristan. **\$20:** Slavko Koprivnik, Alojz Gašperič. **\$10:** Mikula. **ZA MISIJONE: \$30:** Milka Stanič. **\$20:** N.N., Elizabeta Kociper, Franc Danev. **ZA PATRA PEPIJA: \$45:** Tone in Marija Brne, **\$30:** Alojz Žagar. **\$25:** Karlo Dolmark (namesto cvetja na grob +Borisu Dolmarku). **ZA VZGOJO FRANČIŠKANSKIH BOGOSLOVCEV: \$100:** Mikula. **\$20:** F.&J. Bresnik (v spomin na p. Odila), Brožič Jože in Milka (namesto božičnih voščilnic). **ZA REVNE: \$50:** C. Pirnat. **NAMESTO ZA TV 31 ZA POPRAVILO CERKVE v Kew: \$300** (denar je zbirala Magdalena Tomšič).

HVALA VAM ZA DAROVE IN BOG POVRNI!

ZNAMKE Znamke ZNAMKE

iz Adelaide pošiljata Maura Vodopivec in njen sin Ivan

Leto je čas, ko zemlja enkrat pripotuje okrog sonca. Novo leto pa je tisti trenutek na tej neskončni poti, ko se začne nov krog, ko se neznanokra prepotovana pot spet začne ponavljati. Kdaj v celotnem ciklu je ta trenutek, so v zgodovini posamezni narod določili vsak po svoje. Za vse pa je bil to slavnostni trenutek, ki so ga zaznamovali in praznovali na različne načine. **Kot začetek novega leta je 1. januar določil Gaj Julij Cezar leta 46 pred Kristusom.** Na ta dan so pričakali prihod mladega leta, dokler niso kristjan v starem Rimu praznovali božiča. Takrat so začetek leta premaknili na dan domnevnega Kristusovega rojstva. Praznovanje je vrnil nazaj na 1. januar papež Inocencij XII. leta 1691 in ta datum v večjem delu sveta, kot začetek neke nove poti praznujejo še danes.

Dan novega leta se pri nas upošteva kot enako kot božič. Oba praznika sta v zimskem času, katerega značilnost je sneg. Predvsem otroci so tisti, ki jim zima ne pomeni skrbi ampak najdejo v snegu kup radosti. Na travniku ob hiši ali samo na majhni zelenici med bloki je vedno dovolj prostora za kepanje za igranje v snegu, za snežaka, ki ima v vseh igranjih še posebno mesto. Čeprav se praznovanje obeh zimskih praznikov skoraj povsod razlikuje, je za eno in drugo značilno zimzeleno drevo, pa najsi je to božično drevo ali novoletna jelka. Vse to je poskusila zajeti **oblikovalka Jelka Reichman.** Umetnica, ki je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, se ukvarja z ilustracijo predvsem otroških slikanic, za kar je dobila že kopico priznanj. Ne preseneča, da je **novoletno in božično vzdušje tokrat prikazala kot pogled skozi otroške oči.**

ŠTIPENDIJSKI SKLAD SNS VIC

SLOVENSKI NARODNI SVET

VIKTORIJE sporoča, da je za šolsko leto 2003 razpisal 2 štipendiji v višini \$500.

Za štipendijo lahko zaprosijo kandidati ali kandidatkinje, ki so aktivni v slovenski skupnosti in nameravajo še nadalje delati v njej ter študirati in se ukvarjati s slovenskim jezikom, umetnostjo in kulturo.

Prošnje lahko kandidati vložijo do 15. februarja 2003, na naslov:

**SNS Vic Inc.
PO BOX 197
KEW VIC 3101**

CREATING YOUR FUTURE - With passion and total dedication

PO Box 1628
Noosaville DC
QLD 4566

We are leaders in providing integrated migration and employment services to help you and your family with new life and settlement.

- **MIGRATION CONSULTING (Australia, Canada, New Zealand)**
- **INTERNATIONAL BUSINESS DEVELOPMENT**
- **HR AND CAREER CONSULTING**
- **PERSONAL PROFILING**

Receive expert advice and solution in skilled, business and family migration from registered Migration agent.

For confidential advice contact **Tony Lenko** in Noosa office:

Ph: **07 5473 5254**

Fax: **07 5473 5079**

Mobile: **0401 294 192**

Email: tony@activescgroup.com

www.ActiveSCgroup.com

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: 02 6243 4830

Fax: 02 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**

Telefon: 04 567 0027

Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ
PO BOX 5, SMITHFIELD NSW 2164

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488

Fax: 03 9380 2141

"Je 2003 in smo se zivi!"

TAKO JE ZAKRIČAL MLADENIČ v parku v Kew ob nastopu novega leta 2003, ko smo sredi noči gledali proti središču Melbournu, kjer so imeli lep ognjemet.

Hvala Bogu, še smo živi, še potujemo po tej Zemlji, ki je planet našega osončja za nekaj let. Pa smo tudi v novem letu kmalu doživljali slovo naših rojakov, prijateljev, znancev, ki so dokončali svoje romanje na tej strani življenja in odšli na ono stran, kjer je že večina človeštva. Naj bomo tu ali tam, smo v Stvarnikovih rokah. On nas je ustvaril za življenje. Poslal je na Zemljo Jezusa – Odrešenika človekovega. In njegovo rojstvo smo tudi mi slovesno proslavili.

OB PRAZNIKU JEZUSOVEGA ROJSTVA smo si voščili same dobre, lepe, plemenite misli. **Hvala vsem vam, ki ste nam osebno ali po pošti, telefonu, internetu ali celo preko telegrama ali radia voščili, napisali zahvalo za Misli, obnovili naročnino, darovali v Bernardov sklad za ohranjanje slovenske tiskane besede med nami.** Misli bodo tudi v letu 2003 z Vašo pomočjo in sodelovanjem govorile o zvestobi našim vrednotam.

KLJUB VSEMU OPTIMIZMU, ki ga prinaša življenje pa nas seveda vedno prizadene odhod vsakega človeka in preizkušnje, ki nas prizadevajo. Na Gold Coastu je pred računalnikom omahnil očak tamkajšnje slovenske skupnosti Jože Vah. V Sydneyu, Adelaidi in v Melbournu smo se po novem letu že kar nekajkrat zbrali na pogrebih. V Sydneyu

so pokopali v januarju arhitekta Emila (Milana) Fretzeja. Avstralija je preizkušana s sušo stoletja in sedaj v drugi polovici januarja še s kastrofalnimi požari, ki so v našem glavnem mestu v Canberri upepelili nad petsto domov in več domov po obširnih prostranstvih Novega Južnega Walesa in Viktorije. Tudi naši rojaki so bili prizadeti v teh požarih. Vse to seveda odmeva v tej številki Misli novega leta 2003, ob začetku 52. leta izhajanja. Praznovali smo dan Avstralije, pripravljamo se na slovenski kulturni praznik, na obisk prihaja delegacija slovenskega parlamenta. Naši misijonarji nas niso pozabili – vse to je povezano v teh straneh.

Na naših stenah, omarah in mizah imamo **koledar** za navadno leto 2003. Tudi z decemborskimi Mislimi ste dobili naš koledar. Nismo risali ne lipovega ne evkaliptusovega cveta ne česa drugega. Ker je letošnje leto pomenljivo v obletnicah blagoslovitev vseh naših slovenskih cerkva v Melbournu, Sydneyu, Adelaidi in Wollongonu, smo predstavili le-te. V njih in ob njih raste vsa plemenitost, milost, ustvarjalnost, lepota in volja do življenja tistih, ki tja prihajamo in tistih, ki jih tja prinašajo. V vseh teh blagoslovljenih letih in v času, ki nam bo še podarjen.

Naj Misli tudi v novem letu 2003 prinašajo v vaš dom slovensko besedo in veselje, ki ga nagrajuje življenje iz dediščine vere in kulture – stare in nove domovine: Slovenije in Avstralije. Bog živi!

pater Ciril

NOVA SLOVENSKA ZAVEST

Smo člani enega najbolj trdoživih, delovnih in nadarjenih narodov v Evropi

Za razmišljanje ob slovenskem kulturnem prazniku objavljamo misli dr. Franca Rodeta, sedanjega ljubljanskega nadškofa, ki pa jih je napisal še pred imenovanjem na to službo. Pred kratkim pa smo dobili neke nagibe, da utegne že v februarju dobiti kardinalski klobuk.

Kot državni narod moramo Slovenci narediti temeljni premik v naši narodni zavesti. Iz nesrečne zavesti, ki smo jo doslej gojili, mora naša zavest postati vesela, dostojanstvena in gosposka. Gre za pomemben zgodovinski popravek. Naš zgodovinski spomin moramo spremeniti v skladu z zgodovinsko resnico in videti našo preteklost tako, kot je bila, ne pa tako, kot so jo doživljali in prikazovali naši pesniki in pisatelji in jo je vse do danes vzdrževala in širila naša šola.

Tu je treba domala spremeniti vse. V temeljih. Od Trubarja do Prešerna in Cankarja pa vse do danes. Ta nesrečna zavest, v kateri smo doslej živeli, preprosto ni v skladu z zgodovinskimi dejstvi in se nanje ne more opirati. Moramo si oblikovati novo slovensko zavest, ki bo izhajala iz resnične zgodovine.

Ni res, kar pravi Trubar, ko govori o ubogem, zatiranem, preplašenem slovenskem ljudstvu. Ni res, kar trdi Prešeren, ko reducira našo zgodovino na »krvavi punt in ropanje Turčije«. Nikakor ni res, kot trdi Cankar, da je po izgonu protestantov na Slovenskem ostala le »smrdljiva drhal«. Ne drži, kar piše Bojan Štih, da je »slovenski narod morebiti najbolj nesrečen in tragičen subjekt evropskega političnega in državotvornega zemljevida«. Nikakor se ne ujema z zgodovinskimi dejstvi to, kar je nedavno zapisal časopis Slovenska država iz Toronta, da je bil »slovenski narod toliko stoletij tlačen in poniževan, izkoriščan in zatiran«.

Takih trditev je v naši književnosti morje. Sploh bi težko našli kaj drugega. Vse to je ustvarjalo v nas travmatično doživljanje naše preteklosti. Svojo zgodovino smo doživljali kot stoletno krivico, z občutkom, da smo bili vselej izigrani in nebogljene žrtve močnejših.

V resnici je bila naša zgodovina taka, kot je mogla biti, glede na naš geopolitični prostor in na številčno majhnost našega naroda. V tem prostoru je bila naša zgodovina NORMALNA. V zgodovini se nismo izkazali slabši kot drugi. Ničesar si nimamo očitati glede našega narodnega značaja, naše življenjske volje, naše upornosti in odpornosti. Naša zgodovina preprosto ni mogla biti drugačna, kot je bila. V tem prostoru, v katerega smo bili vključeni, smo dali svoj delež na vojaškem, znanstvenem, kulturnem in verskem področju.

Kot dokaz naše slabotnosti in neodpornosti radi ponavljamo, da smo v teku stoletij izgubili dve tretjini narodnega ozemlja. Kako bi mogli ohraniti ozemlje, ki je segalo od Dunaja do Trsta in Kolpe pa do Blatnega jezera, ko nas je bilo komaj dvesto tisoč. Pri tem pa nikakor ne pomislimo, da so drugi narodi izgubili dosti več, na primer Madžari in Hrvatje. Naše osvojitve štejemo za nič. In vendar smo pravtako uspešno asimilirali tujce, ko smo bili v številčni premoči, kot so drugi nas. Sorško polje je bilo nekdanj nemško, pravtako predeli na Tolminskem. Danes so tam Slovenci. Mesta kot so Maribor, Celje, Ptuj so bila pretežno nemška, Koper, Izola, Piran italijanska. Danes so slovenska. A kljub temu si ne priznamo kakšnih osvojitvenih sposobnosti. Boli nas, da nismo uresničili ideala Združene Slovenije, da so naše narodne manjšine v Italiji, Avstriji, na Ogrskem. In ne pomislimo, da smo Slovenci narod, ki ima v tem delu Evrope najmanj rojakov, ki živijo zunaj meja svoje države. Samo pogledjmo kakšen jezikovni zemljevid in se primerjamo na primer z Madžari, Hrvati, Rusi in Ukrajinci. Nikakor nismo bolj nesrečni, kakor drugi.

O svoji majhnosti govorimo do sitega. Doživljamo jo skoraj patološko, z občutkom kot da komaj še obstajamo. In vendar bo v Združenih narodih ob Sloveniji šestdeset držav manjših od naše. Pa tudi ne pomislimo, da je številčna majhnost tudi prednost. Ekonomsko najbolj uspešne države v Evropi so Luksemburg, Monaco, Liechtenstein. A to ni bistveno. Naša majhnost je prednost najprej v tem, da nas sili v nenehno in

splošno mobilizacijo vseh naših sposobnosti in zmogljivosti. Da je sleherni Slovenec venomer izzivan, da nekaj postane in nekaj naredi. To je naravnost imeniten položaj, ki dela iz Slovencev enega najbolj trdoživih, klenih in ustvarjalnih narodov v Evropi. Narod, ki je primoran, da se stalno presega.

V naši zavesti je tudi prepričanje, da živimo sredi izredno hudobnih sosedov. Nič bolj niso bili hudobni kot drugi. Doslej je vsak narod naredil sosedom toliko zla, kolikor ga je mogel. Če Slovenci tega nismo storili, je zato, ker tega nismo mogli storiti. Vsak narod je gojil težnje po čim večjem ozemlju, po gospodovanju nad sosedi in po asimilaciji sosedov. Taka je dvatisočletna zgodovina Evrope. In na naših tleh ni bila bolj kruta kot drugod.

Najbolj krivična, neresnična in nevarna pa je ideja, ki tiči v naši zavesti, da smo narod hlapcev. Cankarja je treba že zaradi te besede močno relativizirati. Ta beseda nam je naredila ogromno škode. Kako hlapci? Ustanovili smo prvo slovensko državo Karantanijo. V habsburško monarhijo smo

bili vključeni čisto legalno in smo v njej živeli kot deželani enakopravnih dežel. Krilatica o Avstriji kot »ječi narodov« se je pojavila šele ob koncu 19. stoletja, izmislila pa si jo je francoska propaganda. Od leta 1848 imamo razgibano politično življenje z nadarjenimi politikami. Nismo imeli samo pesnike in pisatelje. Leta 1918 stopimo v zgodovino kot eden od treh narodov ustanoviteljev države, ki se imenuje kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev. Od leta 1945 imamo svojo republiko in od leta 1991 svojo samostojno državo.

Hlapci zato, ker smo bili tlačani? Petindevetdeset odstotkov Evropejcev je bilo tlačanov. To je bila pač oblika davkov v tistih časih. Naše deželno plemstvo, ki smo mu od 19. stoletja naprej odrekli mesto v narodnem telesu, je imelo deželno zavest, ne nemško ali italijansko. Povečini so znali slovensko, mnogi so bili slovenske krvi.

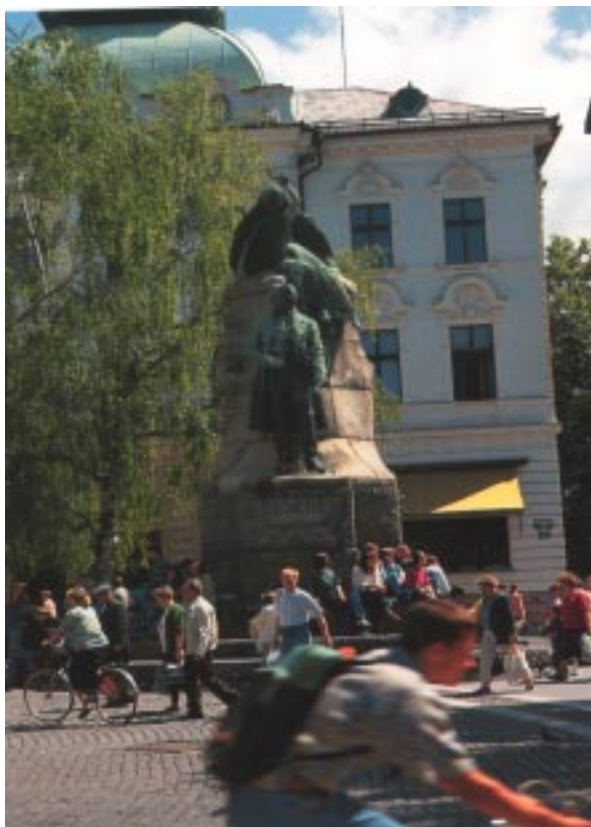
Vsekakor pa imamo od srede 16. stoletja svojo kulturno suverenost. Slovenska Biblija je izšla dvajset let za nemško, trinajst let za italijansko. Odtlej smo ustvarjali književnost, ki se brez sramovanja lahko primerja z drugimi evropskimi književnostmi. Kakšni hlapci neki!

Danes smo neodvisni in suvereni. Naša zavest se mora uskladiti s to novo resničnostjo slovenskega naroda. Ne s ponarejanjem zgodovine. To smo že itak preveč ponarejali v smislu nemoči, izigranosti, krivic, ki naj bi se nam godile. Ampak v smislu take zgodovine, kot jo v resnici imamo. In ta zgodovina ni nikakor zgodovina nemočnih in hlapcev. To je zgodovina, kot je bila možna, normalna zgodovina enega najbolj trdoživih, delovnih in nadarjenih narodov v Evropi.

dr. Franc Rode

**Ljudje se srečujejo na trgu
v središču Ljubljane
pred spomenikom
največjega slovenskega pesnika
Franceta Prešerna.
Simbolični kraj srečanj
različnih življenjskih zgodb in usod.
Tudi pesnik sam je imel svojo,
Slovenem znano,
zgodbo polno viharjev...**

Fotografija in besedilo: France Stele

IZPOD TRIGLAVA

SPREMEMBE V SLOVENIJI

NA MARTINOVO NEDELJO, 10. novembra 2002, smo Slovenci volili novega predsednika republike. Dosedanjemu predsedniku RS Milanu Kučanu je potekel že drugi mandat, v tretje pa po veljavni zakonadaji ni mogel več kandidirati. Favorita teh volitev sta med devetimi kandidati postala dr. Janez Drnovšek in Barbara Brezigar, ki sta se pomerila v drugem krogu volitev v nedeljo, 1. decembra 2002. Rezultat teh volitev je presenetljiv: dr. Drnošek je zmagal s 56,5 odstotka ali 586.847 glasovi, gospa Brezigarjeva pa je dobila 43,5 odstotka ali 451.372 glasov. Z veliko komunikacijske očarljivosti je Brezigarjeva predstavila svoje osebne lastnosti in nadgradila Drnovškovo podobo pomirjajočega, strpnega moža, pripravljenega na kompromise. Drago Ocvirk piše v Naši luči: "Neverjetno visoka podpora Brezigarjevi kaže, da si Slovenci želimo sprememb. Drnovškova izvolitev pa, da smo previdni in konzervativni. To niti ni nič čudnega, saj je nenormalno velik del volilnega telesa v tretjem življenjskem obdobju, stari pa nismo navdušeni - in to je naravno - nad spremembami." Za 52-letnega Janeza Drnovška, dolgoletnega predsednika vlade RS in predsednika Liberalne demokracije Slovenije, je to nov izziv v njegovi politični karieri. V nedeljo, 23. decembra 2002, je dotedanji predsednik Milan Kučan, ki je bil predsednik 12 let - dva polna mandata in dve leti kot predsednik predsedstva po razglasitvi neodvisnosti - predal posle novemu predsedniku dr. Janezu Drnovšku. Preden je prevzel posle predsednika države, je vlado brez težav prevzel dotedanji finančni minister Anton Rop. Vladno koalicijo bodo še naprej sestavljale LDS, ZLSD, SLS in Desus (Liberalna demokracija Slovenije, Združena lista socialnih demokratov, Slovenska

Predsednik RS g. Milan Kučan je 17.7.2002 podelil odlikovanje Častnega znaka svobode RS patru Valerijanu Jenku za dolgoletno zaslužno delovanje med Slovenci v Avstraliji.

Ljudska stranka in Demokratična stranka upokojencev), ki imajo skupaj s poslancema narodnosti v parlamentu dvetretjinsko večino. Tako široka podpora je za vlado pomembna zaradi ustavnih sprememb, ki jih pripravlja pred vstopom v Evropsko zvezo in NATO, kamor naj bi se

Novi predsednik države RS dr. Janez Drnovšek (desno) v pogovoru z novim predsednikom slovenske vlade Antonom Ropom (levo).

Slovenija vključila v letu 2004. Slovenija naj bi postala polnomočna članica EU 1. maja 2004. Sedma vlada RS je zaživela pred božičem, ko je dotedanji predsednik vlade dr. Drnovšek zapustil ta položaj in prisegel kot novi predsednik države. Parlament je potrdil 16 ministrov samo osem dni potem, ko je vlado prevzel dotedanji finančni minister Anton Rop. Rop je povabil v vlado tri nove ljudi: šolsko ministrico Lucijo Čop je zamenjal Slavko Gaber, finančno ministrstvo je zaupal Dušanu Mramorju in ministrica brez listnice za razvoj regij je postala Zdenka Kovač.

Barbara Brezigar z možem Bogoslavom je sprejela povabilo častnega generalnega konzula RS za Novo Zelandijo in velikega podjetnika, lastnika Impact International in Tuba Lajovic g. Dušana Lajovica. V nedeljo, 19. januarja 2003, je bila pri maši v slovenski cerkvi v Merrylandsu, kjer je prisrčno nagovorila rojake, zbrane pri maši in se nato srečala z njimi v cerkveni dvorani. Z velikim avstralskim šopkom in močnim aplavzom so jo sprejeli v cerkvi pri sv. maši, ki jo je daroval p. Ciril. Med občestvom slovesnega sprejema je bila ob g. Dušanu njegova žena Saša in častni generalni konzul RS za NSW in Viktorijo g. Alfred Brežnik. Gospod Dušan Lajovic, tudi velik dobrotnik v Merrylandsu in pri Mislih, je na Australia Day, 26.1.2003, obhajal svoj 78. rojstni dan. Mnogim čestitkam in dobrim željam se pridružuje tudi uredništvo in uprava Misli. Bog Vas živi in ohranjaj!

BARBARA BREZIGAR je pred volitvami edina poslala pismo Slovencem v tujini: "Dragi rojaki, V Sloveniji nas ni malo, ki cenimo in globoko spoštujemo Vašo zvestobo naši skupni kulturi in skupni domovini. Veliko pa še moramo storiti, da bodo ti stiki plodnejši in v gospodarskem in kulturnem prežemanju tudi učinkoviti... Slovenija mora postati za vse svoje državljane, pa tudi tiste, ki to niso, pa se čutijo z njo povezani, skupna domovina. In to ne glede na to, kje živijo, kakšni so njihovi nazori in politična prepričanja. Na začetku 21. stoletja je prišel čas, ko moramo prenehati z delovanjem proti nekomu ali nečemu, kakor smo to počeli v nemirnem stoletju, ki je mnoge naše ljudi zaradi ekonomskih ali političnih vzrokov prisililo, da so zapustili svoja domovanja. Čas je, da začnemo vsi skupaj delovati za nekaj. To pa je naš skupni slovenski dom..."

V noči na nedeljo 12. januarja 2003 je za posledicami srčnega infarkta v Nemčiji umrl sociolog, publicist, doktor znanosti in politik dr. **JOŽE PUČNIK**. Rodil se je 9. marca 1932 v Črešnjevcu pri Slovenski Bistrici. Bil je eden od avtorjev znamenite 57. številke Nove revije s podnaslovom Prispевki za slovenski nacionalni program, ki je izšla leta 1987. Od leta 1989 do 1993 je bil predsednik Socialdemokratske stranke Slovenije, v vmesnem obdobju pa tudi predsednik Demosa. Leta 1990 je bil kandidat na volitvah za predsednika republike, dve leti kasneje je bil podpredsednik vlade, istega leta pa na volitvah izvoljen za poslanca. Med drugim je vodil parlamentarno preiskovalno komisijo za povojne množične poboje. Na fotografiji z njegovega obiska v Queenslandu z leve na desno: Vinko Čopar, Tončka Heric, dr. Jože Pučnik, Albina in Jože Vah, ki je umrl tri dni pred dr. Jožetom Pučnikom.

p. Valerijan Jenko, OFM, OA.; p. Filip Rupnik, OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au

SV. RAFAEL SYDNEY

MESEC DECEMBER je minil v pripravi na praznovanje božičnih praznikov in novega leta. Pri sv. Rafaelu smo začeli že s prvo adventno nedeljo, ko smo poleg tega, da smo na adventnem vencu prižgali prvo svečo po maši v dvorani dočakali tudi prihod **svetega Miklavža**, ki je prišel celo teden prezgodaj, zaradi neodložljivih šolskih obveznosti. Ta je obdaril otroke, parklji pa so marsikaterega malčka spravili v jok. Sveti Miklavž je otroke obiskal in obdaril tudi v Figtree nedeljo kasneje. Sveti Miklavž še ni dobro zaprl vrat za seboj, že smo hiteli s pripravo na izdajo nove številke Rafaela, ki smo jo s pomočjo rojakov tudi uspešno razposlali. Poleg raznih zanimivih člankov in obvestil smo letos v pošto vložili tudi liste za loterijo, ki smo jo načrtovali za tradicionalno **Štefanovanje, dan po božiču**. Letos so bili sponzorji še posebno radodarni, kajti poleg vseh bogatih nagrad je na prvem mestu čakala mamljiva letalska karta za Slovenijo, ki jo je podarilo podjetje Royal Guardian, katerega lastnik je naš rojak Tony Tomažin. Obetala se je prava tekma na žrebanju. V decembru, mesecu obdarovanj, ni počivala niti naša skupina za diakonijo, ki je za bolnike, osamljene in onemogle pripravila čudovite božične voščilnice s starodavnimi slovenskimi motivi in tipično slovensko božično jedjo - potico. Tako smo na lep način doživeli nasmeš bolnikov in zadovoljstvo vseh, ki so sodelovali v tej akciji. Poseben žar ima v Merrylandsu tudi priprava jaslic v cerkvi, ki jih s pomočjo otrok in njihovih družin zelo duhovito izvedemo. Letos smo odkrili tudi to, da so naše ovčke ne le primerne za prisostvovanje pri jaslicah, ampak med letom poskrbijo tudi za dobro popoprano in posoljeno jed, kajti so v obliki solnice in poprnice. Še en vzrok zakaj so k postavljanju jaslic vabljeni mlade družine v še

večjem številu. Ko so bile jaslice dokončane, smo lahko le še čakali Kristusov prihod, ki smo ga najprej praznovali v Wollongongu ob 8-ih zvečer z zgodnjo polnočnico in pri sv. Rafaelu ob polnoči v dvorani. Ta je bila lepo okrašena in praznovanje se je začelo že pol ure prej, ko je peščica otrok zapela nekaj priljubljenih božičnih pesmi. Pri polnočnici je prepeval mešani pevski zbor, ki je pri nekaterih pesmih imel tudi spremljavo violine. Župljani so veselo praznovanje božiča zaključili z voščili in druženjem pred cerkvijo. **Božični dan** je se je zbudil v prepevanju naših mladih deklet pri maši ob 8. uri in mešanega zbora ob poldesetih. Popoldne pa so božičnega slavlja bili deležni še rojaki v Canberri. Torej, prišel je dan, ko se je odločalo kdo bo letel in kdo bo ostal na trdnih tleh. Vse se je začelo s sveto mašo. Po maši pa je veliko število rojakov do zadnjega mesta napolnilo dvorano v kateri je že dišalo po hrani, ki so jo pripravile naše gospodinje I. delovne skupine. Kulturni program je povezovala radijska delavka Tanja, za sam začetek programa pa je poskrbel cerkveni mešani pevski zbor, ki je zapel slovensko himno in pa Rebecca z avstralsko. Prisluhnilo smo pozdravnem nagovoru g. Alfreda Brežnika in nastopu Rudija in Tanje. Sledila je plesna zabava z ansamblom The Masters. Čutiti pa je bilo nestrpnost vseh prisotnih, ki so čakali na svojo nagrado. Dobitnica glavne nagrade je bila na začudenje vseh članica ansambla Julie, ki je zelo glasno proslavila srečno izvečeni listek z njenim imenom. Prireditelj je uspela in nadejamo se še nadaljnega sodelovanja s sponzorji, da bomo lahko še kdaj praznovali v Merrylandsu v takem številu.

Drugi večji dogodek, ki je »pretresal« Merrylands in Sv. Rafaela je bila že **30. obletnica blagoslovitve cerkve**. Ta se je zgodila 14. januarja 1973, na nedeljo Jezusovega krsta pa so naši rojaki

pokazali, kaj jim pomeni slovenska cerkev, kajti napolnili so jo in prisostvovali slavnostnem sprevedu na začetku maše in pa pozdravnem govoru **gospe Danice in čestitki p. Valerijanu male Mateje (fotografija desno)**. Praznoval je namreč 77 let. Pri maši je prepeval **mešani pevski zbor (fotografija spodaj)**, ki je kljub manjši zasedbi pripomogel k popolnemu slavlju. Po zahvalni pesmi, ki je donela po cerkvi ter po zaključni pesmi s cerkvenega kora smo se vsi zbrali v dvorani, kjer so naše kuharice pripravile brezplačno kosilo za vse. Nagovor g. Alfreda Brežnika in p. Valerijana je obudil še tiste spomine, ki jih nekateri ne držijo več v glavi. Druženje je minilo v prijetnem vzdušju. Lepo je namreč, da se v obletnicah spomnimo preteklega dela, za prihodnost pa nam dajo poguma, da ne obupamo.

Holiday department Sv. Rafaela bo že drugič organiziral enodnevni piknik na obali, h kateremu so povabljeni naši otroci, starši in prijatelji Slomškove šole in se bo zgodil 25. januarja 2003 v Copacobani, kjer bomo ponovno gostje Ljubice in Branka Pezdirc. O podrobnostih bomo poročali v naslednji številki.

Uroš Ergaver

SPET JE BOŽIČ ZA NAMI IN TUDI LETO 2002. Pater Filip se je moral podvreči operaciji na žolču in kili. Zdravnik je obljubljal in menil, da bo odpuščjen dan po operaciji, zgodilo pa se je, da je namesto domov odšel v šok sobo, ker je nastopilo notranje krvavenje in so zdravnika spravili s postelje

ob 4. uri zjutraj, da bi urgiral pri p. Filipu v bolnici. Pater je sam povedal, da je bila takrat soba polna zdravnikov. Po dobrem tednu se mu je stanje toliko izboljšalo, da je lahko zapustil bolnico. Sprejela ga je družina Dušana in Saše Lajovic in ga vzela v svojo oskrbo, da je hitreje okrevljal. Tako je mogel maševati že za zgodnjo polnočnico v Figtree, kot tudi na božični dan in na novo leto. Za prvi konec tedna v januarju, ko je bil praznik Gospodovega razglasenja je opravil službo božjo na Zlati Obali

(soboto, 4.1.2003) in na "Planinki", dan kasneje. Kot vsako leto ga je iz Queenslanda pot vodila v Kew, kjer je taboril na Mt. Eliza in tudi pomagal pri

Pater Filip in Anica Cuderman na obisku pri Pavli Marinovich.

sv. Cirilu in Metodu. Za srečanje Frančiškove družine zadnji torek v januarju, pa je bil že v Merrylandsu. Naj še omenim, da je ravno za božič prejel ponovno začasno vizo do leta 2006. Bog povrni vsem rojakom za molitve in dobre želje za zdravje p. Filipa.

Ob tej priliki se želim **zahvaliti našim dobrotnikom** za pomoč pri pripravah na praznovanja božiča, za praznične čestitke in za darove za vzdrževanje našega Verskega središča. Hvaležen sem vam, da ste kar velikodušno darovali, da imamo zagotovilo za pokrivanje stroškov vzdrževanja, posebno zavarovanja, ki se je v zadnjem letu močno zvišalo. Hvala tudi vsem, ki ste pripravili in razposlali srečke skupaj z božičnim Rafaelom in vsem ki ste jih kupili in darovali za naš center. Ponovno pa bi se rad zahvalil vsem

sponzorjem, ki so nam darovali dobitke za Štefanovo žrebanje, kot je bilo omenjeno v božičnem Rafaelu in v listu Nedelja.

Uroš je v Sydneyski koloni opisal praznovanja in dogodke, za kar sem mu hvaležen. Naj na koncu še omenim božično devetdnevnicu. Kar nekaj naših zvestih članov je redno prihajalo. Hvala tudi organistom in pevcem, ki so polepšali pripravo na Božič. Vsak dan devetdnevnic je imel tudi poseben namen, med temi so bile prošnje za nekatere večje potrebe: prav je, da nadaljujemo z molitvijo v te namene.

K R S T I

Eddy Kai HRASNİK, Hornsby, NSW. Sin Petra Roberta Hrastnik & Rune Hrastnik roj. Kawakami. Botra sta bila Joe & Gabrielle Costa. Sv. Rafael, Merrylands, 9.marca 2002.

V nedeljo 1. decembra, sta bili krščeni v cerkvi sv. Rafaela LILLIAN GIORGIA JAMŠEK, Glenhaven, NSW. Hči Roberta in Carmel Annette roj. Bartlet. Botri sta bila Victoria & Robert Condor. SOPHIA ROBBIE JAMŠEK, Glenhaven, NSW. Hči Roberta in Carmel Annette roj. Bartlet. Botra sta bila Sylvia & Robert Šuber.

BRIANA LEIGH CLEMENTS, Quakers Hill, NSW. Hči Andrewa Clements in Lise, roj. Kovše. Botri so bili Meegan & Tristan George, Kym Buckley, Steven Don. Sv. Rafael, Merrylands, 12. januar 2003. Našim malčkom in njihovim staršem ter botrom čestitamo k prejemu zakramenta sv. krsta.

P O R O K E

DOMINIK DOBAJ, Blacktown, NSW, sin pok. Ivana in Amalije roj. Šmigoc. Rojen v Blacktownu in MICHELLE BRIGITA BRCAR, Orchard Hills, NSW, hči Ivana in Clare roj. Celin. Rojena v Blacktownu. Priči sta bili Julie Brcar in Augustin Gomez. Cerkev sv. Frančiška Asiškega Paddington, NSW, 8. december 2002.

VERONIKA ANNA FALEŽ, O'Connor, ACT, hči Floriana ml. in Marije roj. Smrdelj. Rojena v Canberri, ACT in JARRAD LISMAN, Kingston, ACT, sin Roya in Bronwyn Lisman. Priči sta bili Serena Lisman in Sam Jones. Cerkev sv. Jožefa, O'Connor, ACT, 18.januar 2003.

Mladoporočencem želimo obilo sreče na skupni življenjski poti.

P O K O J N I

V nedeljo, 24.2.2002 je pri svoji edini hčerki Lindi umrl **LUKA AVCIN**, rojen 21.9.1915 v Zagorju pri Pivki. V Avstralijo je prišel že leta 1949. Nekaj let je delal v kamnolomu in na cesti, pozneje pa je kupil velik kos zemlje v Wamuranu, si tam ustvaril dom in ob njem farmo ananasa. Pot z glavne ceste je zgradil sam. Občinska uprava jo je nameravala poimenovati po njem, kar je odklonil in svetoval naj se imenuje po njegovi pokojni ženi Janette. Uspel je: cesta se imenuje Turnbull Rd. Ob njegovem pogrebu je voditelj Zavoda v Morayfieldu predstavil Luka kot pridnega in vztrajnega delavca. Pepel pokojnika so položili k njegovi ženi Janette v Caboolturi. Luka zapušča le hčerko Lindo z družino v Toowoombi.

Dne 4.marca 2002 je v kraju Yeppoon (Rockhampton, QLD) umrl **JOŽEF GOSAK**. Rojen je bil 3.3.1925 v Bačkovi na Štajerskem. Poročil se je z Alojzijo Havžar, ki je po rodu iz vasi Kraše (Cankova). Družina je prišla v Avstralijo leta 1958. Naselili so se v Melbourne. Pred 18 leti je Jožef zbolel za parkinsonovo bolezen. Preselili so se v toplejši kraj Rockhampton. Pokojni zapušča poleg žene Alojzije tudi hčerki Greto in Milenko. Pogrebna maša je bila v krajevni cerkvi v sredo, 6.marca, pokopali so ga na krajevnem pokopališču.

Dne 27. novembra 2002 je v Sydneyu umrla **PAVLINA ŠIRCELJ roj. Grlj.** Rojena je bila 19.12.1911 v Studeni Gori (Il. Bistrica). Bila je hčerka Antona in Marije roj. Stopar. V Avstralijo je prišla leta 1963. Nekaj let je živela pri hčerki Marici, nazadnje pa pri sinu Tonyju. 10 let je bila zaposlena v Butter Cup. Pogrebna maša je bila opravljena v ponedeljek 2.12.2002 v cerkvi Sv. Rafaela v Merrylandsu, pokopana pa je bila na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu, poleg pokojnega moža. Tu zapušča sina Tonyja, sestro Marico Novak, sestro Danico Kočevar v Mariboru, sestro Marico Cikada (Dolenje), polsestro Bernardko in hčerko Lino Belčič (Dolnji Zemon) ter 8 vnukov.

13. julija 2002 je v East Lakes (Sydney) umrl **RUDI SIMONETIČ**, ki je bil rojen 13.3.1920 v Naklem pri Kranju. Več podatkov žal nimamo na razpolago.

Dne 27. marca 2002 je v Wollongongu umrla **RENATA ŠINK roj. Feldman** 7.4.1940 v Essen v Nemčiji. Poročena je bila z Janezom Šink, ki je po rodu iz Javorja v Poljanski Dolini. Rodilo se jima je

5 otrok: Roman, Daniel Elizabeth (por. Playfort), Ivanka (por. Ellis) in Monika. Družina je živela v Figtree, NSW. Več podatkov žal nimamo na razpolago.

5. decembra 2002 je v Prince of Wales bolnišnici v Randwicku NSW (Sydney) umrl **ALEKSANDER KOGOVŠEK**, ki je bil rojen 22.12.1929 v Škofji Loki kot sin Ane Marelja. Leta 1948 je šel v Italijo. V Puzzuoli pri Neaplju se je poročil z Marijo roj. Kariž. Tam se jim je rodila hčerka Norma. Družina je emigrirala v Čile. Aleksander je prišel v Avstralijo pred 10-imi leti in živel pri hčerki Normi, nekaj časa pa tudi v domu za onemogle. Bolniški duhovnik mu je podelil zakramente za umirajoče. Pogrebne molitve so bile opravljene 9.12.2002 v Olsen's pogrebnem podjetju v Sutherlandu, NSW, nato je sledila privatna upepelitev. Pokojnik zapušča bivšo ženo Marijo, hčerki Normo in Auroro ter sina Bruna ter več vnukov in pravnukov.

8. novembra 2002 je v Carlingfordu, NSW umrla **SLAVA KARIŽ roj. Gomboc** v starosti 73 let. Rojena je bila v Hrušici – Podgrad. Pokopana je bila v Northern Suburbs pokopališču. Zapušča moža Jožeta in hčerko Silvo ter 4 vnuke.

14. decembra 2002 je v Strathfieldu umrl **BORIS BRUNO DOLMARK**. Rojen je bil 9.10.1942 v Kozani v Goriških Brdih, kot sin Ivana in Marije Sfiligoj. Po poklicu je bil vlakovodja. Zadnjih 18 let je preživel v Domu onemoglih v Strathfieldu. Pokojni zapušča hčerko Sorayo, vnukinjo Natašo in sestro Zdravko Mazzocco, v domovini pa še sestro Majdo ter več nečakov in nečakinj.

14. decembra 2002 je v Dural, NSW na svojem domu umrl **JOŽE SKALA**, ki je bil rojen 1.1.1912 v Krvavčjem Vrhu pri Semiču, kot sin Matije in Marije Moven. Bil je eden izmed 14 otrok v družini. V Avstralijo je prišel leta 1949 z ladjo Toscana. Po poklicu je bil strugar. Vsako nedeljo je redno hodil k maši. Pokojni zapušča sestro Tončko Topolovec in Cvetko Stariha in več nečakov in nečakinj. Pogrebna maša je bila 20.12. v Merrylandsu, pokopan pa na Northern Suburbs pokopališču, kjer počiva že njegov brat.

Dne 31. decembra 2002 je v Canberri umrl **TONI GRLJ**. Rojen je bil 21.11.1935 v okolici Il. Bistrice. Bil je sin Frenka in Marije roj. Bubnič. V Avstralijo je prišel leta 1963 na zadnji vožnji ladje Roma. Najprej je živel v Baragovem domu v Kew,

VIC. leta 1971 se je preselil v Canberro in več čas opravljal delo pleskarja in soboslikarja. Pomagal je tudi pri gradnji tamkajšnjega Slovenskega doma. Pokojnik je bil bolan več let. Ves čas bolezni mu je Vida Vlastec skrbno stregla. Dva tedna pred smrtjo je tudi prejel zakrament sv. Cerkve in tako pripravljen odšel s tega sveta. Pokojni zapušča brata Lojza in Staneta (oba živita v Melbourneu). Pogrebna maša je bila opravljena v petek 3.1.2003 v cerkvi sv. Mihaela v Kaleen, ACT, pokopan pa je bil na Gunghalin pokopališču.

Dne 2. januarja 2003 je v bolnici v Camdeni, NSW umrl **JOŽEF FRESER**. Rojen je bil 14.10.1932 v Gornji Polskavi kot sin Ivana in Elizabete roj. Ačko. Doma se je izučil za mehanika. V Avstralijo je prišel 1957. Med prvimi deli je bilo sekanje trsa v QLD. Nato je bil zaposlen pri gradnji hidrocentrale v Tasmaniji. Leta 1964 se je v Liverpoolu poročil z Milo Vlastelica, ki je po rodu iz polotoka Pelješac v Dalmaciji (Zabrđe). Zadnja leta se je posvetil pridelovanju povrtnine, katero je prodajal na sydneyskem trgu. Pokojni je bil član številne družine. Več bratov je med pokojnimi šest jih še pa živi v domovini. Pokojnik je bolehal za rakom nekaj nad 6 let. Jože zapušča v Avstraliji poleg žene Mile tudi hčerko Elizabeth por. Murko in hčerko Marjano por. Wilson ter vnuke Jessica, Olivia, Tomas in Anabell, ki je bila rojena isti dan, ko je umrl pokojni stari oče Jože. Pogrebna maša je bila opravljena v torek, 7.1.2003 v cerkvi Vseh svetnikov v Liverpoolu, NSW, kjer je tudi pokopan.

V soboto, 18. januarja 2003 je v Sydneyu umrl **EMIL (MILAN) FRETZE**. Rojen je bil 3.12.1924 v Laškem pri Celju kot sin Jožeta in Ane roj. Zemljič. Po končani gimnaziji se je vpisal v Gradzu v Avstriji na fakulteto za študij arhitekture, kjer je tudi diplomiral. Kmalu po prihodu v Avstralijo leta 1949 se je poročil z Štefko Merljak, ki je po rodu iz vasi Žibrše (Logatec). Prvo zaposlitev je bila v Bathurstu, NSW, nato pa v Tasmaniji. Moral je opraviti vse izpite, da so mu priznali diplomu. Nato je nastopil službo pri Commonwealth banki kot arhitekt kadet, kjer je v teku leta napredoval do vodilnega arhitekta. V tej službi je bil 33 let. Leta 1982 je imel operacijo na srcu (by-pass). Emil je bil član Slovenske akademske organizacije v Sydneyu. Zakoncema Fretze so se rodili trije otroci. Milena je najstarejša, ki je žal umrla v 31. letu starosti, drugi je dr. Boris, ki je poročen s Sally, kot zadnja pa je Annika,

poročena Loch in je po poklicu učiteljica na gimnaziji. Pokojnik poleg omenjenih zapušča še pet vnukov. Pogrebna maša je bila opravljena v četrtek, 23.1.2003 v cerkvi Matere Božje, Nth. Sydney, pokopan pa je bil na Macquarie Fields pokopališču, (Northern Suburbs), NSW.

Vsem žalujočim sorodnikom omenjenih pokojnih izrekamo iskreno sožalje.

DANE BRKOVEC

rojen 23.06.1930
na Jezerskem
umrl 14.10.2002
v Sydneyu

Žena Zofija, hčerki Marinka in Danica ter sin Vinko z družinami - sedem vnukov - izrekamo zahvalo vsem, ki ste nam stali ob strani, izrazili sožalje, darovali za svete maše in cvetje, se udeležili pogreba. Bog naj poplača vašo dobroto, dragemu možu, našemu očetu, staremu očetu Danetu pa podeli večni mir in pokoj. Spominjajmo se ga v molitvi in pri daritvi svete maše.

V Newcastlu se zbira slovenska skupnost k domačemu bogoslužju vsako peto nedeljo v mesecu v stolnici Srca Jezusovega, Hunters Street, Hamilton. Izredne svete maše in srečanja za Božič in Veliko noč so objavljena v oznanilih, Mislih in na slovenskem programu SBS. Rojaki so v tem mestu organizirani v društvu Tivoli.

Fotograf je ujel skupino rojakov iz Newcastla (z leve na desno): Jožica in Franc Brajljih, Ivan Klopčič, dobitnik OAM v letu 2002, Jožica Hrastnik, Marija in Emil Grosman.

MARICA PODOBNIK JE DOPOLNILA 80 LET

MARICA PODOBNIK (roj. KLAVŽAR) je bila rojena 19.11.1922 v vasi Podčrnovrhar, župnija Orehek pri Cerknem. V Avstralijo je prišla l.1954. Porodčila se je z Ivanom podobnik, ki je že nekaj let med pokojniki. Marica je lani 17.novembra 2002 (dva dni pred rojstnim dnevom) na »Planinki« v Cornubiji praznoval 80 letnico rojstva v krogu svojih otrok Marjana, ki je pravnik in je iz Adelaide prihital na praznovanje, Jožeta, Neže, Stanka in Olge por. Crivey ter štirih vnukov. Spomnili smo se jo pri sv. maši. Kot dar društva Planinka je prejela lep Marijin kip, ki sem ga po maši blagoslovil. Nato je slavljenka pogostila s kosilom vse navzoče. Praznovanje se je nadaljevalo vse popoldne ob veselem razpoloženju s plesom ob domači glasbi.

Marica Podobnik je bila dolga leta močno angažirana s slovensko skupnostjo v Brisbanu, posebej z društvom Planinka – vedno delavna, naj si bo kot odbornica ali kot članica. In tako je še danes. Kljub letom se ni ustrašila sprejeti predsedniško mesto. Pred leti je nekaj časa tudi napovedovala na tamkajšnjem radiu. Vsako leto se udeleži, če le more, in skuša organizirati našo udeležbo pri »maši narodov« v brisbanski stolnici. Ponosna je, da se more udeležiti te slovesnosti v slovenski narodni noši.

Marici iskreno čestitamo, čeprav nekoliko z zamudo. Želimo ji še veliko zadovoljnih in uspešnih let v krogu svoje kar številne družine in rojakov v Brisbanu in okolici.

p. Valerijan in uredništvo Misli

Marica Podobnik s hčerko Nežiko.

